

Het Einde van al het Kwaad

Dit boek is een vertaling van:

[The End of All Evil, by Jeremy Locke](#)

ISBN [0-9777451-0-4](#)

Dit boek wordt aangeboden vanuit www.mensenrechten.org

Meer informatie over [natural law](#), [zelfeigenaarschap](#), en [soevereiniteit](#) is op de site te vinden.

Het staat eenieder vrij deze vertaling te verspreiden.

Dit boek is slechts het begin.

~ Jeremy Locke

Nog nooit eerder in de geschiedenis zijn de elementen zo opgesteld geweest tegen het kwaad, dat zich uit in tirannie en slavernij, als nu het geval is.

De dromen die branden in de harten van miljarden mensen zijn de laatste millennia steeds sterker geworden.

De kinderen van deze wereld zijn een bevrijding uit slavernij verschuldigd, die weinigen kunnen begrijpen.

Dit is het opwindendste tijdperk in de geschiedenis van de mens; het is de dageraad van de vrijheid van de mensheid.

Inhoudsopgave

Deel 1	Vrijheid	blz. 4
Deel 2	De aarde	blz. 5
Deel 3	Gezag	blz. 12
Deel 4	Het Patroon van Tirannie	blz. 16
Deel 5	Cultuur	blz. 24
Deel 6	Tactiek	blz. 41
Deel 7	Democratie	blz. 53
Deel 8	Economie	blz. 58
Deel 9	Het Patroon van Vrijheid	blz. 70
Deel 10	Het Einde van het Kwaad	blz. 77
Bijlage A	Verklarende Woordenlijst	blz. 83

Hoofdstuk 1 - Vrijheid

De definitie van vrijheid is de oneindige waarde van de mens. De definitie van het kwaad is de vernietiging van vrijheid. Alle kwaad leert de mens dat hij beperkte waarde heeft.

Eenvoudig

De waarheid is altijd eenvoudig. Alle mensen herkennen de waarheid omdat alle mensen intelligente wezens zijn. Het is de aard van het kwaad om kunstmatig ingewikkelde ideeën te scheppen. Het doet dit om de vrijheid die het vernietigt te verbergen of te versluieren. Als je alle moeilijkheden en angsten uit je leven bant, zul je een eenvoudige en mooie waarheid vinden. Deze waarheid is de kern van wat jij waard bent.

Waarde van de mens

Om vrijheid te begrijpen moet je begrijpen wat de waarde van een mens is. Alles wat het kwaad wil is het verhullen en vernietigen van jouw waarde. Alle gezag is door het kwaad geschapen om je waarde te maskeren. Om je eigen waarde te begrijpen moet je de aard van vrijheid begrijpen.

Het kwaad

De sleutel tot het begrijpen van onze wereld is het begrijpen van de aard van het kwaad. Het kwaad stelt de waarde van mensen op de proef door ze de gelegenheid te ontnemen om hun eigen keuzes te maken; door ze de kans te ontnemen om sterker te worden door te leren en te begrijpen.

Vrijheid

Waar het kwaad de waarde van de mens wil vernietigen of verhullen, laat vrijheid mensen zien wat ze kunnen bereiken en hoe waardevol ze zijn. In vrijheid hebben mensen lief gehad, ziektes genezen, honger bestreden, werkzaamheden vergemakkelijkt en in vrede geleefd. In vrijheid is geluk mogelijk. Vrijheid is het exact tegenovergestelde van het kwaad.

Jij

Alles wat in dit boek geschreven staat is geschreven om de denkbeelden van cultuur en wetgeving te vernietigen. De les die dit boek je leert is eenvoudig: niets op aarde is meer waard dan jij.

Hoofdstuk 2 - De aarde

Een duister complot heeft altijd het verstand van de mensheid vertroebeld. Dit complot is het kwaad zelf, en is de baas over enorme hoeveelheden menselijke emoties, werk, gedachten en uitspraken. Het was verantwoordelijk voor de dood van honderden miljoenen mensen, en voor het onderwerpen van elk wezen dat ooit geleefd heeft.

Als je één enkel principe kunt accepteren – dat je oneindig veel waard bent – dan geeft dit boek je de visie die je nodig hebt om de wereld te zien zoals die echt is. Om voor eens en voor altijd te weten dat dit duistere complot niet sterk, maar zwak is; dat het kwaad niet aan het groeien, maar aan het uitsterven is.

Principe versus de wet

Om te begrijpen hoe het kwaad mensen in zijn macht heeft, is het nodig om te begrijpen wat het verschil is tussen een principe en de wet. Een principe is een waarheid die vrijheid teweegbrengt. Een wet is een leugen die slavernij brengt.

Principes beschrijven de realiteit. Ze zijn bronnen van kennis die je helpen om alles om je heen in de wereld te kunnen gebruiken. Omdat je intelligent bent, begrijp je de principes van alles wat je doet. Alle echte dingen die je leert zijn een principe. De beweging van je handen, welk voedsel lekker is, wiskunde en het kunnen meeleven met een vriend zijn allemaal gebaseerd op principes.

Wetten zijn kunstmatige ideeën die door kwaadwillenden in het leven zijn geroepen om het denken en het begrip van mensen te beperken. Wetten verhullen zich in gezag zodat ze zich kunnen voordoen als principes. Wanneer mensen wetten verkeerd interpreteren als principes, is hun vrijheid beperkt. Als mensen de waarheid verwarren met de denkbeelden van het gezag, dan worden hun talenten en hun wijsheid minder. Dat is het doel van wetten.

Een voorbeeld van een principe kan gevonden worden in de thermodynamica. Een vloeistof is dichter dan een gas. Dit is een principe. Omdat het een principe is, beperkt het ons niet, maar maakt het dingen voor ons mogelijk. Als we dit principe gebruiken, kunnen we een stof condenseren en verdampen van vloeistof naar gas en omgekeerd, om het te gebruiken als verkoeling. Door dit principe begrijpen we meer en krijgen we meer macht. Principes zijn waarheden die vrijheid mogelijk maken.

Een voorbeeld van een wet kan gevonden worden in de cultuur van een vorstendom. Een gewone man moet eer bewijzen aan de koning. Dit is de wet. Omdat het de wet is, vernietigt het vrijheid en leidt het tot onderwerping. Onder deze wet moet een persoon het gebruik van zijn verstand, zijn spraak en zijn acties veronachtzamen.

Hij moet geloven dat hij minder waard is dan de koning. Merk op dat er geen waarheid in de wet zit in tegenstelling tot een principe. Het is absoluut mogelijk om de koning niet eervol te bejegenen, en aldus de wet te breken. De wet moet afgedwongen worden omdat er geen waarheid in ligt.

Een wet vernietigt de vrijheid omdat het een leugen is. Een principe daarentegen, creëert vrijheid omdat het kennis is.

Datgene dat vrijheid vernietigt is het kwaad.

Eenvoud

De wereld is eenvoudiger dan ze pretendeert te zijn.

In elk facet van onze culturen, politieke overtuigingen en economieën kun je moeilijkheden vinden. Elke dag maken mensen kennis met nieuwe ideeën, nieuwe verhalen of een nieuw verschijnsel van onze wereld. Veel van deze ideeën zijn vervormingen van een principe, zo bedacht om specifieke reacties van mensen uit te lokken.

Kwade samenlevingen verzinnen ideeën om het vrije denken van mensen te vernietigen. Deze ideeën zijn de geschiedenis in gegaan onder de noemers socialisme, fascisme, racisme, communisme, democratie, klassenstrijd, politieke correctheid, fatsoen, betamelijkheid, vorstendom en terrorisme.

Al deze ideeën zijn geschapen met precies hetzelfde doel. Het zijn allemaal middelen om het verstand van de slachtoffers van de slavernij in verwarring te brengen. Ze zijn allemaal het kwaad.

Jij kunt alles in de wereld om je heen begrijpen. Je intelligentie is onbegrensd.

Verdraaiingen en moeilijkheden worden je aangeleerd zodat kwaadwillenden je onder controle kunnen houden. Het kwaad wil dat je gelooft dat je je eigen wereld niet kunt begrijpen. Als je de omvang van je eigen waarde begrijpt, zal het kwaad verzwakken.

Er zijn twee principes die relevant zijn om het concept van intelligentie te begrijpen.

Het eerste is eenvoud. Het principe van eenvoud stelt dat intelligentie de waarheid herkent. Als een oprechte waarheid wordt voorgelegd, zullen alle mensen in staat zijn om het te begrijpen. Er is geen waarheid die je niet kunt leren. Dat is het principe van eenvoud; dat intelligentie de waarheid herkent.

Het tweede principe is het principe van verduistering. Verduistering is de verdraaiing van een principe. Verduistering is het scheppen van onwaarheden om de waarheid te verhullen.

Soms betekent dit slechts het toevoegen van ideeën bovenop de waarheid om de aard van de oorspronkelijke waarheid te verhullen. Zelfs denkbeelden die helemaal juist lijken te zijn, kunnen gebruikt worden om simpele waarheden te verbergen.

Verduistering wordt door het kwaad gebruikt om het verstand van mensen in verwarring te brengen. Verduistering verdraait principes zodat mensen niet in staat zijn om te leren. Het kwaad gebruikt verduistering om ervoor te zorgen dat je niet in staat zult zijn om wijsheid te verkrijgen. Het doet dit om je vrijheid in te perken.

Cultuur beseft dat mensen minder waarheden zullen ontdekken als ze zich concentreren op kunstmatige moeilijkheden.

Wanneer kinderen groeien, leren ze dat ideeën die zeer complex lijken eigenlijk simpele basisprincipes zijn. Iets dat op een zeker moment misschien onmogelijk te begrijpen leek, wordt ineens fantastisch als het begrepen wordt. Het is goed om wijsheid op te doen. Met wijsheid kan je alles doen.

Je zoektocht naar kennis zal gemakkelijker voor je worden als je elke gedachte over je eigen minderwaardigheid loslaat. Het kwaad gebruikt verduistering om mensen zich minderwaardig te laten voelen. Je bent niet minderwaardig ten opzichte van andere mensen, en je bent niet minderwaardig ten opzichte van ideeën. Je bent oneindig veel waard.

Wie je bent

Als menselijk wezen ben je heel speciaal. Je bent anders dan mineralen, dan planten, dieren of de aarde. Niets anders beheerst de talenten die intelligentie je geeft zoals jij. Niets heeft zo'n complete en totale ambitie om dromen te verwezenlijken. Niets anders heeft de wil of de honger naar kennis die jij bezit. Jij bent een mens.

Je wezen is onbegrensd. Er zit geen grens aan je kwaliteit om iets te begrijpen of om gelukkig te zijn. Als een menselijk wezen is je leven aan niemands wil onderworpen, behalve aan die van jezelf. Je hebt geen toestemming, gunst of vergunning nodig om te leren en te groeien. Alles wat je wilt, kan van jou zijn.

Mensen zoeken van nature naar geluk in hun leven. Het meest voorkomende en diepste verlangen is naar de liefde en kracht van familie. Alles wat je doet versterkt de veiligheid, vrede en voorspoed van jezelf en van degenen die je liefhebt. Jouw talent om deze dingen te bewerkstelligen vanuit de passie van je hart, wordt wel vertrouwen genoemd. Door te vertrouwen zul je geluk vinden tijdens je hele levenswandel.

Vertrouwen

Vertrouwen is de moed om denkbeelden te toetsen aan de waarheid. Door te vertrouwen ontdekken mensen of ideeën waar of onwaar zijn. Door te vertrouwen leren mensen principes.

Mensen gebruiken vertrouwen om stappen te nemen in het onderzoeken van principes. We maken vaak fouten, maar we leren altijd.

Stel je voor dat je over een rotsachtig oppervlak loopt. Misschien verwacht je vaste grond onder je voeten die niet zal verschuiven. Als je vaste grond had verwacht, maar beweging voelt, dan kun je struikelen. Als de ideeën die je toetst foutief blijken te zijn, dan mislukt je test. Je intelligentie helpt je om je oordeel aan te passen om de principes van het lopen beter te begrijpen. Je leert om je balans te houden ondanks het moeilijke terrein. Je gebruikt vertrouwen om je nieuwe begrip te toetsen, en al gauw kun je succesvol en snel het terrein doorkruisen. Je bent principes aan het leren beheersen.

Altijd wanneer mensen principes in werking stellen, zullen ze zich machtig, opgewonden en gelukkig voelen. De verwezenlijking van intelligentie is wat mensen nastreven.

Een paar voorbeelden zijn een klein kind dat trots aan zijn ouders laat zien dat hij zijn schoenveters heeft leren strikken, of een leerling die heeft geleerd om een wiskundig principe te begrijpen, of een man en zijn vrouw die een ruzie oplossen. Dit zijn ontdekkingen van principes waarbij het vertrouwen getoetst wordt.

De toepassing van vertrouwen op principes leidt tot wijsheid.

Vrijheid is noodzakelijk. De vernietiging van vrijheid verhindert mensen om te vertrouwen. Het verhindert mensen om hun begrip van principes te toetsen. Als we niet de vrijheid hebben om stappen te nemen, kunnen we niet leren en kunnen we niet groeien.

Liefde, voorspoed en kennis zijn allemaal dingen die alleen mogelijk zijn in vrijheid. Vrijheid leidt tot al het goede.

Voor een menselijk wezen is de mate van vrijheid die hij nodig heeft oneindig. Vrijheid is de oneindige waarde van de mens. Als het kwaad de vrijheid in een deel van je leven inperkt, dan kan dit je wijsheid, je liefde en je geluk beperken.

Gevaar

Er zijn mensen die jouw vrijheid willen inperken. Zij willen je overheersen zodat je niet de persoon kan zijn die je wilt zijn. Om jou in bedwang te houden gebruiken ze geweld om de vrijheid waar je mee geboren bent van je af te nemen.

Je moet nooit de bekwaamheid of de wreedheid van kwaadwillenden onderschatten. Het kwaad zal geld afpakken, goede eigenschappen kapotmaken en nodeloos bloed vergieten.

De meeste mensen zijn niet kwaadwillend; de meeste mensen proberen om dingen te creëren, niet om ze te vernietigen. Echter, kwaadwillenden bestaan en ze zijn buitengewoon gevaarlijk. Zij worden de autoriteiten, of 'het gezag' genoemd.

Gezag

Er bestaat geen gezag op aarde dat rechtmatig jouw leven kan bepalen.

Omdat je in deze wereld geboren bent, heb jij als enige de macht over je ogen, je oren, je tong, je handen en je verstand. Alle gezaghebbers die beweren dat ze zich van jou en je talenten kunnen ontdoen zijn bedriegers.

Je bent geboren in deze wereld opdat je zelf je leven in vrijheid kunt vertegenwoordigen. Het leven is vrijheid. Met vrijheid en vertrouwen in deze wereld kan je alles leren en doen.

Iedereen die je vertelt dat je je verstand, je lichaam of je bezittingen moet afstaan aan het gezag is slecht (het kwaad).

Begrijp dat de keuzes die je uit vrije wil maakt niet slecht zijn. Er is niets mis met opoffering, als je er bereid toe bent. Maar opoffering zonder keuze is geen opoffering, maar slavernij.

Het gezag stelt altijd onder dwang eisen aan mensen.

Het gezag vraagt nooit toestemming.

Verduistering

De meest eenvoudige vormen van gezag zijn simpelweg dieven. Ze gebruiken afpersing of gaan heimelijk te werk om dingen van je af te pakken waar je waarde aan hecht. Ze kunnen geld stelen, of je zedelijkheid door verkrachting, of je leven door te moorden.

Door hun daden leren ze je dat je minder waard bent dan zij.

Ze gebruiken geweld om hun gezag te doen gelden.

Er zijn andere, veel machtigere vormen van gezag in je dagelijks leven. Die zijn ontzettend veel gevaarlijker, veel winstgevender en veel subtieler. Ze leren je door verdraaide denkbeelden dat je niet in vrijheid kunt leven of het niet waard bent om dat te doen.

Het gezag leert je dat andere mensen je leven beter kunnen leiden dan jijzelf. Met een gevoelloze minachting van je eigenwaarde, word je bevolen om je te gedragen naar de ideeën van iemand anders.

De mate van gevaar kun je afmeten aan de mate waarin deze bevelen normaal gesproken als 'goed' worden geaccepteerd. Wij kennen dit als 'cultuur'.

Je zult zulke smoezen tegenkomen bij alles waaraan je in je leven waarde hecht. Als iets voor jou waardevol is, dan kan je er zeker van zijn dat er ergens iemand is die dat van je af wil pakken.

Ondanks dat ze hetzelfde kwaad in zich hebben als een gewone dief, hebben de methoden van een geavanceerde cultuur normaal gesproken een veel en veel grotere uitwerking.

Het kwaad

Het kwaad is de vernietiging van vrijheid.
Het kan niet eenvoudiger gezegd worden.

Overal waar je kijkt zul je de verduistering van het kwaad vinden. Er zijn ontelbaar veel ideeën die worden aangeleerd over de aard van het kwaad. Elke foutief idee is bedacht door het kwaad om de waarheid voor je te verbergen.

Het kwaad is niet de duisternis en het is niet het angstaanjagend onbekende. Het kwaad is niet een of andere occulte menselijke psychologische benadering, en het is ook niet inherent aan ons karakter. Het is niet bovennatuurlijk en bovenal bestaat het echt!

Zoals met alle principes, is het principe van het kwaad eenvoudig.
Het kwaad is de vernietiging van vrijheid.

Als je vrij bent kun je mooie dingen, vrede, voorspoed en vreugde in de wereld brengen. Je zult al deze zaken om je heen vinden. Mannen en vrouwen zoals jij hebben deze dingen gemaakt.

Het kwaad onderwerpt je. Het kwaad kan gevonden worden in woorden zoals macht, dwang, belasting, geweld, diefstal, censuur en politiek. Merk op dat in deze dingen geen vreugde te vinden is. Geen van deze zaken is van enige waarde voor de mensheid.

Controle

Het kwaad wil jou overheersen.
Het kwaad wil dat je een slaaf bent.

Wat wij als echte 'slavernij' beschouwen, is echter slechts een vorm van slavernij.

De Afrikaanse slaven in de Verenigde Staten moesten werken en ploeteren voor andere mensen. Hun levens werden grotendeels bepaald ten voordele van hun baas, maar ze hadden wel een paar, zij het erg beperkte, vrijheden. Voor sommigen was het mogelijk om eigen tradities te maken en een gezin te onderhouden. Ze deden hun best om vreugde in hun levens te brengen, ondanks de tirannie waar zij onder leden.

Waren ze vrij, omdat ze controle hadden over delen van hun leven?

Hoeveel vrijheid verdient een mens? Hoeveel vrijheid moet vernietigd worden voordat we erkennen dat dat slecht is?

Slavernij is geen totaliteitsconcept.
Slavernij komt overal voor waar de vrijheid van de mens vernietigd kan worden.

Diefstal en pesterijen zijn slavernij. In het verleden ervoeren Afrikaanse inwoners, Joden en vele anderen een levenslange slavernij. Slavernij verhindert mensen om hun eigen levenskeuzes te maken. Het toppunt van slavernij is moord.

Alles wat je geest, je beweging en je spraak aan banden legt is het kwaad. Slavernij kan zowel een gedeeltelijke, als de complete vernietiging van vrijheid zijn.

Het kwaad verplicht je om je te gedragen op een manier waar jij en je geliefden geen baat bij hebben.

Cultuur en wetten oefenen een verpletterende macht uit in naam van fatsoen en het algemeen belang. Ze vernietigen de vrijheid en geven andere mensen de macht over mensenlevens.

Hoofdstuk 3 - Gezag

Je bent geboren in deze wereld waarin je zelfbeschikking hebt over je eigen geest en over je eigen leven. Je talenten om te denken, te voelen, te leren en lief te hebben zijn jouw vrijheid. Deze kwaliteiten in jou zijn onbegrensd. Jij bent oneindig veel waard.

Het kwaad probeert jou van je vrijheid te beroven. Het probeert om gezag over jou te krijgen. Het wil niet dat jij vrij bent. Het kwaad wil je vernietigen zodat het jou als een marionet kan gebruiken.

De toepassing van het kwaad wordt gezag genoemd. Gezaghebbers zijn wat het kwaad instelt als het macht uitoefent op de levens van mensen. Het gezag beperkt je mogelijkheden om te leren, om te denken, om te voelen, om lief te hebben en om te groeien. Dat is waarom het gezag het kwaad is.

Het gezag is geen toevalligheid. Het is bewust gecreëerd door intelligente mensen om macht over je te hebben. Het kwaad maakt gebruik van twee verschillende werktuigen om dit voor elkaar te krijgen.

Beide werktuigen vernietigen vrijheid. Dit zijn cultuur en geweld.

Deze beide gereedschappen die het gezag inzet omvatten wapens die gebruikt worden om jouw vrijheid aan te vallen.

De wapens van geweld zijn diefstal, gevangenneming, marteling, verkrachting en de dood.

De wapens van cultuur zijn de wet en de beperking van de vrijheid van meningsuiting.

Het kwaad wordt met geweld toegepast in de levens van mensen.

Het kwaad wil dat je zijn gezag gehoorzaamt.

Het gebruikt gewelddadige wapens tegen iedereen die niet gehoorzaamt.

Het gebruikt de culturele wapens om de gehoorzaamheid die het eerder heeft afgedwongen, te bewaren.

Geweld

Je lichaam laat je principes uitoefenen op elk aspect van de realiteit. Met je lichaam heb je de werktuigen in handen om te functioneren in de fysieke wereld. Dankzij je lichamelijke kun je heel veel; het is een geschenk van zuivere vrijheid.

Mensen gehoorzamen het gezag, ofwel de autoriteiten, als ze aan geweld blootstaan. Geweld bedreigt je lichaam. Het bedreigt je interactie met de fysieke wereld.

Mensen die blootstaan aan geweld zijn genoodzaakt om te gehoorzamen omdat ze de vrijheid die hun lichaam ze brengt willen beschermen. Pijn en verminking beperken je mogelijkheden om te functioneren in je wereld. De dood vernietigt je vrijheid helemaal.

De leugen van de tirannie is dat je de vrijheid om te leven behoudt door het gezag te gehoorzamen. De keuzes die je hebt zijn een levenslange gehoorzaamheid of de dood. Het kwaad is een meester in het bedrog.

De doelstelling van het kwaad is niet geweld, maar gehoorzaamheid.
Het doel van geweld is gedwongen gehoorzaamheid.

Het is zo ontworpen dat het je vrijheid vernietigt. Of je nu zwicht voor het gezag en gehoorzaamt, of dat je het toestaat om je fysiek kapot te maken, je verliest sowieso je vrijheid.

De enige manier om vrijheid te behouden is om de tirannie altijd en op elke manier en tegen elke prijs te bestrijden.

Perspectief

De culturen op aarde geven hun volkeren verschillende moraalsystemen.
Verdraaide definities van goed en kwaad kunnen overal op de planeet gevonden worden.

In de ene cultuur is iets goed, in een andere is het een taboe. In de ene cultuur is een woord verschrikkelijk, in een andere is het dat niet. Criminele daden worden compleet verschillend gedefinieerd in tegenovergestelde culturen.

Als een gezag onder mensen is ingeburgerd, is het kwaad óf onmiskenbaar te zien, of bijna onmogelijk om te herkennen, hetgeen compleet afhankelijk is van het feit of je onderdeel van de bijbehorende cultuur bent.

Ook al zijn er maar weinig mensen die de onderdrukking in hun eigen cultuur kunnen herkennen, toch blijft de cultuur wel onderdrukken.

De meeste mensen vragen zich ontzet af hoe een gemiddelde Duitse soldaat deel kon nemen aan de moord op Joden. De meeste mensen vragen zich ontzet af hoe miljoenen gewone mensen onder de noemer Communisme hun broeders naar een zekere dood konden leiden in de handen van de politie. Er zijn ontzettend veel voorbeelden in de geschiedenis te vinden; ze komen voor in elke cultuur die ooit is ontwikkeld.

Cultuur houdt een dodelijke macht over de menselijke natuur.

Het is niet waar dat de schurken uit het verleden hun gezag misbruikten.
De waarheid is dat zij het doel en het ontwerp van het gezag perfect uitvoerden.

Tirannie is altijd vermomd als cultuur en wetgeving.

Het principe van gezag

Het principe van gezag beschrijft het gedrag van mensen die onder wetgeving leven.

Het principe van gezag laat zien dat mensen iedereen en alles gehoorzamen waarvan ze geloven dat het het gezag is. Hoewel het wie, waarom en wat in het verleden veranderd zijn, is het gedrag van mensen altijd hetzelfde gebleven; ze gehoorzamen.

Als mensen geleerd wordt dat gehoorzaamheid het uitgangspunt is dan gehoorzamen ze. Als hen geleerd wordt dat de bron van waarde en kennis makkelijker gevonden kan worden in iemand anders dan in henzelf, dan gehoorzamen ze.

Dit is de wet- en regelgeving en het leert mensen dat hun wil onderworpen is aan de wil van de wet en van degenen die toezicht uitoefenen op de wet.

Voorbeelden van autoriteiten, van het gezag, zijn overheden, pestkoppen, de maffia, dieven en koningen.

Mensen gehoorzamen het gezag in hun leven uit angst voor geweld, of omdat hun cultuur hen heeft afgericht om gehoorzaamheid als goed en gepast te accepteren. Gezaghebbers gebruiken altijd beide middelen.

De succesvolste vormen van gezag hoeven niet zo vaak geweld te gebruiken doordat hun cultuur heel sterk is. Zowel cultuur als geweld dwingen gezag af.

Onder gezaghebbers hebben mensen de wet gehoorzaamd en de gruweldaden in de geschiedenis begaan. De moorden, verkrachtingen en plunderingen die begaan werden onder leiding van bendeleiders, koningen, keizers, het communisme en de Nazi's, werden niet begaan door kleine groepjes mensen. Ze werden gedaan door duizenden, zelfs miljoenen mensen.

Deze mensen zouden zulke verschrikkelijke kwaden niet uit zichzelf hebben begaan. Wanneer een willekeurig iemand hen had bevolen dit te doen, hadden ze geweigerd.

Maar waarom gehoorzamen ze wel op aandringen van een kennelijke vorm van gezag?

Gehoorzaamheid aan autoriteiten is het grondbeginsel van gezag. Mensen zullen het gezag gehoorzamen wat er ook van ze gevraagd wordt. Ze gehoorzamen omdat er tegen hen gelogen wordt.

Er wordt hen foutief aangeleerd dat het uitgangspunt gevonden kan worden in de wet. Het is moeilijk om te begrijpen waarom sommige culturen uit het verleden zoveel meer gewelddadige verderfelikheden in zich hadden dan andere. Gezag is de oorzaak hiervan.

Culturen met de minst invloedrijke vormen van gezag zijn het vreedzaamst, en per definitie de meest vrije. Culturen met de invloedrijkste vormen van gezag, zijn de meest gewelddadige, en per definitie, het minst vrij.

Als je gedwongen wordt om te gehoorzamen aan het gezag, word je hoe dan ook beïnvloed door dit principe. Het kwaad gebruikt het principe van gezag om mensen af te richten, om te gehoorzamen zonder zich af te vragen wie, wat en waarom ze gehoorzamen.

Het vernietigen van je identiteit om macht over je te krijgen is de manier waarop het kwaad werkt.

Hoofdstuk 4 - Het patroon van Tirannie

Tirannie is vermomd als cultuur en wetgeving.

Alles wat het kwaad nastreeft is de vernietiging van de vrijheid – om de waarde van mensen kapot te maken.

Het patroon van tirannie is eenvoudig. De doelstelling is om de geest van een volk te onderwerpen door een gehoorzaamheidscultuur te scheppen. Om de gehoorzaamheid van mensen te verkrijgen moet een proces plaatsvinden. Dit proces is het patroon van de tirannie.

Oorlog

Vóóordat gezag kan worden vastgesteld, moet oorlog plaatsvinden. Oorlog is de implementatie van geweld in de samenleving. Het is het instrument dat het kwaad gebruikt om gezag te vestigen.

Alle oorlogen in de geschiedenis hebben plaatsgevonden als gevolg van de wens om een nieuw gezag op mensen uit te oefenen.

Op kleine schaal gebeurt dit via een proces van bedreiging en berusting. Dat is het gedrag van pestkoppen, misdadigers en maffia. Om het gezag op grote schaal te vestigen loopt het uit op grootschalige, gewelddadige gevechten. Dat is het gedrag van volken en naties.

Vijanden

Om een uitweg uit het oorlogsgeweld te bieden zullen nieuwe vormen van gezag de mensen duidelijk maken dat, als ze aan hen gehoorzaam zijn, de oorlog zal eindigen. Aan de basis van gezag ligt gehoorzaamheid.

De autoriteiten, het gezag, conditioneren de mensen tot gehoorzaamheid door hen te beloven dat zij hen zullen beschermen tegen gevaarlijke vijanden.

Theocratieën benoemden godslasteraars als de 'vijand'. De Nazi's kozen de Joden en het communisme had het op de 'rijken' voorzien. Er zijn heel veel vijanden bedacht, maar de meest gebruikelijke is anarchie.

Bescherming

Om een cultuur te scheppen en het vrije denken te manipuleren, moet het kwaad een vijand creëren. Het is voor degene die uit is op de macht niet belangrijk wie die vijand is. In ruil voor gehoorzaamheid bieden de mensen die op macht belust zijn bescherming tegen deze 'vijanden'.

Het gezag beschermt je tegen de door hun verzonnen vijanden. Je betaald voor die (ongevraagde) bescherming met gehoorzaamheid aan het gezag. Deze bescherming en gevraagde gehoorzaamheid zijn niet vrijwillig. Als er geen gehoorzaamheid komt dan wordt er teruggegrepen op geweld door het gezag.

De vijand is alleen maar bedacht om de geestelijke last van gehoorzaamheid in de gedachten van de mens te verlichten. Culturele vijanden zijn een illusie.

Benjamin Franklin heeft ons geleerd dat degene die zijn vrijheid opgeeft ter wille van veiligheid, al snel geen van beide zal hebben. Dit is geen loze opmerking.

Het patroon van tirannie laat duidelijk zien, dat het doel is je ervan te overtuigen dat je behoefte hebt aan veiligheid en je daarvoor je vrijheid moet opgeven. Dat laatste is alles wat het gezag van je verlangt.

De vraag naar veiligheid wordt aangewakkerd door degenen die aan de macht zijn. Dit is waarom ze vijanden creëren.

Vergis je niet. Het is niet de vijand waar de heersers op azen. Ze zijn op jou uit.

De illusie van culturele vijanden is enkel ontworpen om het denkvermogen van de mens te beperken. Het is ontworpen om de mens ervan te overtuigen dat de échte vijand niet het kwaad is dat over hen heerst, maar een denkbeeldige vijand, een soort van demon die hen kwaad zal doen.

Dit is de leugen van de tirannie.

Het vereist je gehoorzaamheid aan het gezag om je te kunnen beschermen tegen 'vijanden'.

Sociaal bewijs

Als mensen zich (onder bedreiging van geweld) beginnen te onderwerpen aan de wil van het nieuwe gezag, is dit in principe een maatschappelijk bewijs dat het gezag wordt gehoorzaamd en des te waarschijnlijker wordt het dat anderen zullen volgen. Het 'normaal' zijn van gehoorzaamheid wordt een deel van het dagelijkse leven.

Het is heel natuurlijk om te willen ontkomen aan het geweld van een gezaghebber. Mensen die leven onder onderdrukking van de staat of misdadigers zullen onvermijdelijk het aanbod van gehoorzaamheid aanvaarden.

Een overvaller belooft niet te schieten als je hem je portemonnee overhandigt. Verkrachters beloven je niet te doden als je doet wat zij van je verlangen. De maffia geeft aan niet te zullen martelen als een betaling gemaakt is. Overheden beloven dat je niet zult worden gedood als de wetten worden nageleefd.

Het aanbod wordt vaak verzacht door de illusie dat er vijanden zijn. Iemand die aan de ene kant pijn of de dood onder ogen ziet, of bescherming tegen een vijand aan de andere kant, zal uiteindelijk zijn wil om vrij te zijn verliezen.

Wetten

Wetten worden geschreven en afgekondigd om gehoorzaamheid te legitimeren.

Een wet imiteert principes.

Mensen wordt geleerd dat de wet juist is.

Men wordt niet geleerd te doen wat juist is, maar om te gehoorzamen aan de wet.

Het doel van de cultuur is de legitimiteit van de wet.

Cultuur gebruikt wetten om de mensen te laten geloven dat zij zonder deze niet in staat zijn om te zoeken naar waarheid of in vrede te leven.

Het leert ons dat de wet legitiem is in plaats van de menselijke geest.

De beperking van de vrijheid van meningsuiting

Het meest essentiële wapen van de cultuur is de beperking van de vrijheid van meningsuiting.

Hoewel er in het verleden gewelddadige versies van dit wapen te vinden zijn, bestaat het in elke cultuur als de geldende moraal.

Het doel van de beperking van de vrijheid van meningsuiting is om er zeker van te zijn dat diegenen die gedwongen werden om zich te voegen naar de wil van het gezag nooit de moed zullen krijgen om terug te kijken.

Om ervoor te zorgen dat de gehoorzaamheid in stand blijft, vereist cultuur iedereen die ze in bedwang heeft om hun wil ook op te leggen aan degenen rondom hen.

Het leert mensen om hun ongehoorzame burens 'gek' of 'gestoord' te noemen. Het vereist van mensen dat iedereen zich tegen de mensen keert die niet gehoorzamen aan de culturele voorschriften.

Cultuur veroordeelt iedereen die niet gehoorzaamt aan de culturele voorschriften als zijnde immoreel en asociaal.

Daarnaast geeft cultuur zijn evangelisten mooie benamingen zoals nobel en rechtevoors. Diegenen die het best de culturele regels volgen, vooral door het veroordelen van hun vijanden, worden beloond voor het stigmatiseren van diegenen die minder makkelijk gehoorzamen.

Dit is de devaluatie van de menselijke geest die het kwaad van de culturele normen bewijst.

Diegenen die recalcitrant gedrag vertonen of een opstand tegen het gezag voorstellen, worden verbannen, gehekeld en gedemoniseerd.

Het is moeilijk om de eenzaamheid aan te kunnen die geassocieerd wordt met als je je niet voegt naar de algemene culturele norm.

Dit is hoe de beperking van de vrijheid van meningsuiting als wapen gemaakt is om de geest van de mens te breken. Het is een wapen dat ontworpen is om je te verplichten om te gehoorzamen.

Zo gauw mensen binnen een cultuur elkaar dwingen om hun vrijheid van meningsuiting aan banden te leggen, is het gezag ingesteld. Het heerst nu over de mensen die inmiddels zelf ook de macht afdwingen naar elkaar.

Dit is het ontwerp van cultuur, en het gezag kan nu met je doen wat het wil.

Handhaving

Er zijn momenten waarop het gezag terug moet vallen op geweld om ervoor te zorgen dat de gehoorzaamheid gehandhaafd wordt.

Er zal altijd een kleine minderheid zijn die weigert te gehoorzamen aan de grondbeginselen van de culturele wetten.

Daarom hebben de gezaghebbers altijd een constante stroom van geweld in dienst, die bekend staat onder de naam ordehandhaving of politie.

Dit zijn geen politiemensen die de vrijheid verdedigen, maar politie die de autoriteiten, het gezag verdedigt.

Culturen onderwijzen altijd dat vrijheid en gezag hetzelfde zijn; terwijl het in de realiteit elkaars tegenpolen zijn. Het doel van de politie is om als wapen te worden ingezet door het gezag. Via politie wordt er geweld uitgeoefend om het gezag in stand te houden, en dus niet om de vrijheid te verdedigen.

Het gezag moet altijd opnieuw geweld inzetten als een cultuur kapot gaat.

In het verleden hebben mensen altijd langzaam maar gestaag meer en meer geleerd over hun eigenwaarde, en derhalve meer en meer vrijheid geëist. Verschillende culturen zijn gevallen omdat mensen zich realiseerden dat cultuur een leugen is.

Als culturen beginnen te vallen, is dat omdat mensen hun eigen waarde leren kennen. Zulke culturen en de gezaghebbers die ze beschermen zijn ten dode opgeschreven.

Nog nooit in de geschiedenis is een cultuur die aftakelde er weer bovenop gekomen. Als gezaghebbers merken dat hun cultuur afbrokkelt, en ze niet meer van de gehoorzaamheid kunnen genieten, dan antwoorden ze met geweld.

Geweldsuitbarstingen zoals deze in de geschiedenis plaatsvonden waren altijd uitermate meedogenloos. De gewelddadige handhaving van de wet is een teken van aankomende vrijheid.

Voorbeeld

Laten we eens kijken naar een algemeen voorbeeld van het patroon van de tirannie in de geschiedenis.

Een schurkachtige misdadiger verzamelt een bende mannen om geld af te persen van mensen in de buurt van waar hij woont. Hij is zo succesvol dat hij zeer grote sommen geld rooft en zijn bende kan uitgroeien tot een leger.

Het lukt hem om de vorige wetshandhavers te doden of tersluiks omver te werpen. Omdat hij weet dat hij op de lange termijn meer geld van zijn slachtoffers af kan troggelen als hij ze laat leven, legt hij iedereen die in de buurt van zijn invloed woont een 'belasting' op.

Hij tekent grenzen en vaardigt decreten uit.

Ook belangrijk is dat hij zijn slachtoffers belooft dat hij ze zal beschermen tegen andere schurken.

Zijn slachtoffers raken langzamerhand gewend aan zijn wil en aan zijn leugens. De mensen worden bang als ze hun burens horen praten over de mogelijkheid om uit zijn belasting en wreedheden te ontsnappen. Al snel steunen zij het regime actief door alle verraderlijke uitspraken aan te vechten en door mensen met een afwijkende mening uit te leveren aan de politie.

De schurk werd eerst een crimineel genoemd, maar nu heet hij de gezaghebber. Dit wordt het gezag genoemd.

Bovenstaand voorbeeld kan elke bende barbaren beschrijven die er in de middeleeuwen of in de oudheid voorkwam. Het kan toegepast worden op elke koning of keizer in het verleden. Het kan worden toegeschreven aan elke hedendaagse militair leider of een maffiabende.

Eigenlijk vertoont het zeer veel gelijkenis met elke vorm van gezag die ooit ergens is opgericht. Zo gauw mensen afgericht zijn om het idee van een vorm van gezag te accepteren, gehoorzamen ze die normaal gesproken zonder erover na te denken.

Het doel van de wet is gehoorzaamheid, en de vernietiging van vrijheid kan gevonden worden in de onvoorwaardelijkheid van deze gehoorzaamheid.

Het principe van gezag laat zien dat zelfs wanneer een persoon normaal gesproken zou geloven dat een handeling fout is, dat hij die toch uitvoert als het door een vorm van gezag aan hen werd opgedragen om te doen.

De oprichting en de uitoefening van gezag over mensen wordt het patroon van de tirannie genoemd.

In het verleden

Dit patroon is makkelijk te volgen in de geschiedenis.

Adolf Hitler creëerde een vijand in de joden. Al heel vroeg werden de Duitsers zodanig gemanipuleerd dat ze joden 'vies' en 'graaierig' vonden. Een zonderling en eigenaardig volk dat zich alleen met zichzelf bezig hield. Al snel was de Duitse samenleving een plaats waar mensen gestraft en gekastijd werden als ze joden verdedigden. De vrijheid van meningsuiting werd toen beperkt. De volgende stap van Hitler was het aanwijzen van de joden als een volwaardige vijand. De joden werden verantwoordelijk gehouden voor alle sociale en economische misstanden. Als oplossing voor dit probleem moest Adolf Hitler aan de macht geholpen worden, zodat hij het Duitse volk kon redden van deze 'vijand'.

Maak niet de vergissing door te denken dat Hitler achter de joden aanzat. Hij zat achter de Duitsers aan en, slecht als hij was, was hij gewoon bereid om miljoenen joden op te offeren om aan de macht te komen.

Denk niet dat Hitler een racist was, maar volg het patroon waaruit blijkt dat hij in korte tijd de hele natie regeerde en alle Duitsers dwong om hem en zijn legers te dienen. Zijn echte ambitie lag niet in het racisme maar in de totale wereldheerschappij.

Gezag is niet ontworpen om de vijand te vernietigen; het is ontworpen om jou te onderwerpen.

In het nu

Op dezelfde manier, door de vrijheid van meningsuiting te beperken, creëren democratieën een vijand in anarchie. Dit zie je terug in de cultuur van democratieën.

Het wordt immoreel om te veronderstellen dat iemand de wet zou kunnen breken; het gaat daarbij niet om welke wet of wat die wet zegt.

Het is edelmoedig als je belasting betaalt, hoeveel er ook van je geëist wordt.

Het is de hoogste vorm van cultureel fatsoen als je de wet gehoorzaamt, wat die ook zegt.

De vijand is een gefingeerde anarchie, waarin niemand veilig is omdat iedereen een tiran is. Om te zorgen dat je gered wordt van de anarchie, geef je het gezag over aan de wet; je gehoorzaamt.

Het gaat het kwaad niet om de vernietiging van de anarchie, het gaat ze om jou gehoorzaamheid aan hun gezag.

Als je de tirannie kunt zien in een cultuur die van je vereist dat je gehoorzaamt, wat er ook van je gevraagd wordt en wie het ook is die de wetten voorschrijft, dan begin je de aard van het kwaad te begrijpen.

Alles wat je leert dat je minderwaardig bent, is het kwaad.

Wet- en regelgeving

Wetgeving is het gevaarlijkste idee dat de mensheid ooit is opgelegd.

Door de eeuwen heen heeft het ontelbaar veel namen gehad. Bij primitievere stammen heet het eerbied voor ouderen. In de tirannie van het vorstendom heet het de adel, geboorterecht en goddelijkheid. In het communisme staat het bekend als de staatssoevereiniteit. In theocratieën als door God geopenbaarde waarheden. In dictatoriale staten staat het bekend als het tegengif tegen de anarchie.

De uiteindelijke les van dit idee is dat je de wet moet gehoorzamen, niet vanwege zijn verdiensten of deugden. Je moet alleen maar gehoorzamen omdat het de wet is. Er wordt verondersteld dat ook als de wet verkeerd is, dat het goed is om die toch te volgen omdat dit het systeem verdedigt, en het systeem is belangrijker dan jij bent.

Om ervoor te zorgen dat intelligente mensen voor het goede kiezen, moeten ze weten wie er gehoorzaamheid van ze vraagt, ze moeten zich afvragen waarom het van ze gevraagd wordt en wat er van ze gevraagd wordt. Alleen dan kunnen ze voor zichzelf bepalen of het goed is. Dit is niet wat de gezaghebber wil. Het gezag is niet geïnteresseerd in wat goed is, maar alleen maar in gehoorzaamheid.

Cultuur leert dat natuurwetten en wat die van je vragen niet relevant zijn. Cultuur leert dat gehoorzaamheid een deugd is. Cultuur leert dat als een wet gemaakt is dat dat dan de moraal wordt.

De wet is een wapen. Het wordt gebruikt door het kwaad om zijn prooi aan te vallen.

Of het nou in naam van de plicht aan de koning, van de trouw aan de staat of de wetgeving is, de wet is het wapen dat gebruikt wordt om te dwingen en te overheersen.

Cultuur steunt de verhevenheid van de wet.

Cultuur leert dat de wet goed en oprecht is. Het vraagt zich nooit af wie de wet heeft gemaakt; tiran en broeder zijn dezelfde. Cultuur vraagt zich nooit af of de wet goed is. Je moet gehoorzamen, wat de wet ook zegt.

Op deze manier is de wet een krachtig wapen dat tegen jou gebruikt kan worden. Alle overheden maken boekdelen vol wetten die een mensenleven kosten om ze te begrijpen en legers vol juristen om ze te manipuleren.

Al deze dingen zijn wapens in de handen van de machtigen, die ze zullen gebruiken ten laste van jou.

De wet heeft alleen waarde voor degenen die ze gecreëerd hebben, en alleen maar omdat jouw cultuur van je vereist dat je die gehoorzaamt.

De zuiverste uitnodiging tot tirannie is jouw toezegging om de wet te gehoorzamen wat die wet ook zegt.

Tegen jou wordt de wet een perfect wapen.
Wie de wet beheerst, beheerst ook jou.

Jouw waarde wordt afgemeten aan de mate waarin jij gehoorzaamt.

Hoofdstuk 5 - Cultuur

Culturen worden geschapen om machtsstructuren te beschermen.
Cultuur dwingt gezag af.

Cultuur verdraait principes met het doel het gezag of het kwaad te verdedigen.
Cultuur moet je overtuigen dat het niet verkeerd is als de wet je waarde onderdrukt en je vrijheid vernietigt. Cultuur overtuigt mensen hiervan door het denkbeeld van moraliteit te misbruiken.

Moraliteit is vrijheid. Immoraliteit is de beperking van vrijheid.
De uitoefening en verdediging van vrijheid is moreel, deugzaam.
De beperking en vernietiging van vrijheid is immoreel, verdorven.
Dit is de zuivere waarheid van moraliteit.

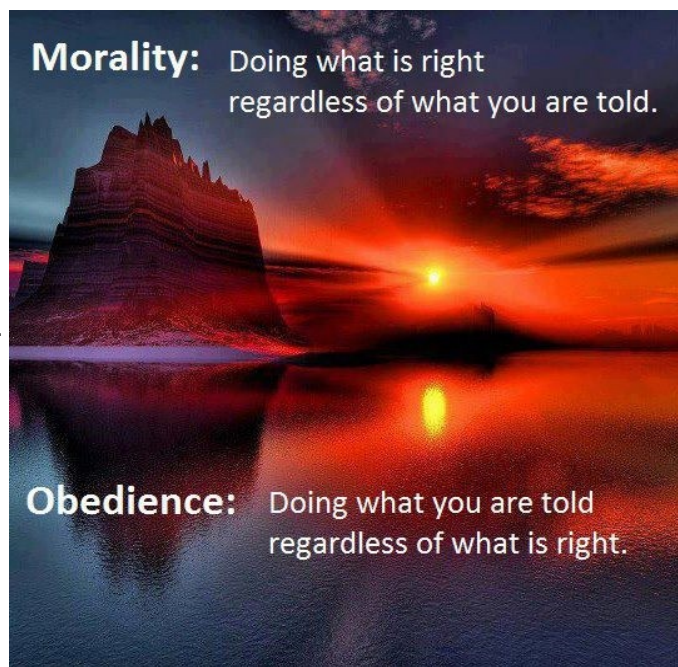
Zorgvuldigheid, iets met tact en verstand toepassen, is de juiste manier om principes toe te passen. Onzorgvuldigheid is het toepassen van principes op een onverstandige en tactloze manier. Onzorgvuldigheid is dwaasheid of dommigheid.

Zorgvuldigheid is iets anders dan moraliteit. Onzorgvuldigheid is iets anders dan immoraliteit. Het is niet immoreel om een zware steen met je blote voeten weg te schoppen, het is wellicht wel dom en onverstandig.

Zorgvuldigheid is een manier waarop je de principes en wijsheid die je in je leven hebt opgedaan toepast om doelen te bereiken die je jezelf hebt gesteld. Dit kan alleen in aanwezigheid van vrijheid.

Moraliteit, oftewel vrijheid moet altijd komen vóórdat een principe zorgvuldig of onzorgvuldig kan worden toegepast. Vrijheid is een vereiste om principes zorgvuldig en/of onzorgvuldig te kunnen toepassen. Of zoals Gandhi het ooit verwoorde, echte vrijheid omvat de mogelijkheid om fouten te kunnen maken.

De grote leugen van cultuur is dat het doet alsof gehoorzaamheid aan wetgeving gelijk staat aan moraliteit. Cultuur doet alsof het gezag kan bepalen wat moreel en immoreel is en doet alsof wetgeving principes zijn.

Cultuur doet alsof het moreel is dat het gezag via wetgeving haar wil aan jou oplegt en voor jou beslist hoe je je leven zou dienen te leiden.

Terwijl wetgeving van het gezag juist jouw vrijheid en jouw mogelijkheid om principes in vrijheid en vertrouwen te kunnen toepassen beperkt en ondermijnt. Wetgeving geeft geen vrijheid maar beperkt het en is daarmee immoreel en dus het tegenovergestelde van moraliteit.

De grote leugen van cultuur is dat jij minder waard bent dan de wetten van de gezaghebbers.

Cultuur leert je dat het opleggen van de wil van het gezag via wetten moreel is. Dit geeft hen een excuus om de levens van mensen te beheersen.

Om te zorgen dat mensen leren, groeien en geluk vinden, moeten mensen vrij zijn om te onderzoeken of zij de principes begrijpen.

In vrijheid kunnen ze dit doen via een proces van vertrouwen, vallen en opstaan. Op deze manier groeien kinderen op van onvolwassenheid tot volwassenheid. Op deze manier verkrijgen mensen wijsheid.

Culturen zijn de middelen van het kwaad.

De doelstelling van het kwaad is te voorkomen dat jij de mogelijkheid hebt om veel wijsheid te vergaren. De doelstelling van het kwaad is de vernietiging van jouw waarde.

Om macht over jou te krijgen, verspreidt cultuur de leugen dat gezag niet gebonden is aan moraliteit. Het leert ons dat gezag vrijheid naar willekeur kan en mag vernietigen, en doet alsof wetten principes zijn. Het doet alsof wetgeving moraliteit is en dat je jezelf daarom gewillig zou moeten onderwerpen.

Cultuur stelt dat om jou te verdedigen, de vernietiging van vrijheid een deugd is. Cultuur doet alsof het kwaad goed is en andersom.

Zorgvuldigheid, het met tact en verstand toepassen van principes kunnen overal om je heen gevonden worden. Het is te zien in de keuzes die je elke dag maakt. Ook wanneer je een fout maakt kun je hiervan leren. Zorgvuldigheid kan niet worden opgelegd.

Zonder vrijheid om te kiezen kun je niet leren om principes zorgvuldig toe te passen. Je kunt dan niet gelukkig zijn.

Moraliteit kan je overal om je heen vinden.

Waar je het ook vindt, je zal er vreugde vinden.

Waar je immoraliteit vindt, zal je verdriet vinden.

Cultuur dwingt gezag af door via wetten vrijheid te vernietigen. Dit is immoreel.

Beperking van de vrijheid van meningsuiting

Vrijheid van meningsuiting wordt ingeperkt door cultuur, dit doet het omdat vrijheid van meningsuiting wijsheid bevordert.

Menselijke communicatie versnelt het groeien en leren op een exponentiële wijze. Mensen leren zelf principes door te experimenteren in hun omgeving, maar ze leren veel sneller als ze hun gedachten kunnen communiceren door met elkaar te spreken.

De vrijheid van meningsuiting is het krachtigste wapen van de mensheid. Hiermee kunnen kinderen en volwassenen sneller kennis opdoen op elk gebied waarover ze iets willen leren.

Cultuur kan het zich niet permitteren dat de menselijke kennis zich snel verspreid. Als mensen hun eigen waarde en potentieel leren kennen, dan zouden ze zich nooit onderwerpen aan het kunstmatige gezag dat hen is opgelegd.

Cultuur gaat over dwang, over overheersing. Culturen zijn bedacht om de mensen die de macht hebben te beschermen, om diegenen te beschermen die gezag hebben.

De taak van cultuur is om ervoor te zorgen dat de vrijheid van meningsuiting beperkt wordt. Om dit te bewerkstelligen stelt het een model in om gedachten te ontwrichten en aan te geven wat gepast en ongepast is om te zeggen.

Gezag is onbetwistbaar

Allereerst stelt cultuur dat het immoreel is om gezag in twijfel te trekken. De wetgeving, het absolute respect voor de wetshandhavers, de reputatie van politici, en de verhevenheid van de koning, zijn allemaal voorbeelden van culturele ontwrichting van gedachten.

Cultuur kan mensen niet toestaan om hun trouw aan een specifieke wet, een specifieke koning, of een specifiek systeem van gezag in twijfel te trekken. In plaats daarvan leert het ons dat deze dingen buiten kijf staan.

Het wordt nooit toegestaan om de koning, dictator of de democratie te betwijfelen. In elke cultuur die er ooit is bedacht, is gezag oppermachtig over de mensheid.

De meest extreme vorm van het in twijfel trekken van een vorm van gezag is bespreken of de gezaghebber omgebracht kan worden. Zelfs als er een regel tekst hierover afgedrukt wordt, zullen degenen die in welke cultuur dan ook leven rillingen van angst krijgen. Dit is hoe de cultuur onze vrijheid van meningsuiting in zijn greep heeft.

Het betwijfelen of een vorm van gezag goed of fout is, is niet toegestaan. Het systeem staat boven je, je mag en zult niet terugvechten.

Ondanks dat de wet zichzelf moreel gerechtvaardigd acht om zich met geweld te verdedigen, zal het je leren dat jij immoreel bent om er zelfs maar aan te denken om jezelf ertegen te verdedigen.

Minder grote taboes op het in twijfel trekken van gezag bestaan ook in andere vormen in alle culturen in de loop van de geschiedenis.

Tegenwoordig is het het duidelijkst te merken aan de schande die wordt gesproken van iedereen die de eerbiedwaardigheid van politie, leraren op openbare scholen of andere overheidsmedewerkers in twijfel trekt. Hun werk wordt beschouwd als beter dan het werk van alle anderen.

Hun werkzaamheden zijn onberispelijk omdat zij voor het gezag werken. Soms wordt het wel 'respect voor het ambt' of de functie genoemd. Als je in twijfel trekt of zij zich met jouw leven mogen bemoeien, dan krijg je de hoon van de cultuur over je heen. Dit is een beperking van de vrijheid van meningsuiting.

Andere voorbeelden kun je vinden in het geloof dat het betalen van belasting goed en bewonderenswaardig is. Niemand zou het gezag betalen als het niet moest. Niemand betaalt een euro meer dan vereist, onder bedreiging van gevangenisstraf. En toch hoor je steeds in alle culturen dat mensen zeggen dat het goed is om belasting te betalen. 'Belastingbetaler' is een ere naam die gegeven wordt door diegenen die streven naar legitimiteit in politieke discussies.

Cultuur leert dat goede mensen zichzelf laten afpersen en overheersen zonder er bij na te denken. Gehoorzaamheid aan willekeurige wetten onder de wetgeving wordt gekwalificeerd als moedig.

Hoe meer de mensheid door een wet kapot wordt gemaakt, hoe meer lof de mensen krijgen die de wet gehoorzamen.

Als er niet wordt getwijfeld aan gezag dan wordt het geaccepteerd als de geschikte heerser over de mens met slavernij als resultaat.

De Duitsers waren niet in staat om te twijfelen aan de cultuur die hun werd opgelegd door de Nationaalsocialistische Partij. Hun onderworpenheid aan Adolf Hitler en zijn oorlogsmachine waren het resultaat daarvan.

Miljarden twijfelden niet aan de cultuur van 'broederschap' die door het communisme voorstond. Totalitaire onderwerping en de dood van honderden miljoenen waren daarvan het gevolg. Groot of klein, als je je geest overgeeft aan een cultuur, dan zal het je een werktuig maken voor zijn eigen doeleinde.

Het begint er mee als je je vrijheid van meningsuiting beperkt uit angst voor wat wel en niet gepast is om te zeggen volgens de heersende cultuur.

Afleidingsactie van het fatsoen

De volgende stap in de culturele manipulatie van de vrijheid van meningsuiting is het scheppen van ideeën wat fatsoenlijk en beleefd is. Deze concepten definiëren de kunstmatige vijanden van de samenleving waar cultuur je aandacht op wil vestigen inplaats van op het gezag. Ze zijn willekeurig bedacht om de aandacht af te leiden van het kwaad van het gezag.

Hoe zou de wereld er uitzien als je onbelemmerd kon zeggen wat je wilde?

De geesten van mensen zijn aan banden gelegd onder denkbeelden als cultureel fatsoen, politieke correctheid en beleefdheid.

Politieke correctheid is gemanipuleerde slavernij. Het vestigt de aandacht op het beperken van de vrijheid van meningsuiting van mensen op zo'n manier dat ze geloven dat de vijand van de mens onbeleefdheid is.

Er wordt hen geleerd te denken dat ze van nature racistisch, seksistisch en bekrompen zijn. Slechts wanneer cultuur een sterke grip houdt op de vrijheid van meningsuiting is de mens veilig voor zijn eigen kwade geest.

Cultuur leert dat de mens een beperkte waarde heeft.

Grove taal is het beschaamd uitspreken van woorden of denkbeelden die buiten de fatsoensregels van de cultuur vallen. Ondanks dat er niets kwaads zit in een woord, en talen iedere dag veranderen en gevormd worden, laat cultuur ons denken dat de woorden die we gebruiken het kwaad in zich hebben, in plaats van dat het gezag hiermee de menselijke geest de kop indrukt.

Een vloek is een wens dat iemand iets ergs overkomt. Iets bezweren is een belofte om actie te ondernemen. Echter, dit is allebei verdraaid om je te leren dat vrijheid van meningsuiting het kwaad is, en niet de vernietiging van vrijheid die slechte mensen toepassen.

Elke keer dat je een uitspraak hoort die cultureel onaanvaardbaar is om uit te spreken, zal je een zondebok vinden. De specifieke situatie doet er niet toe; cultuur scheidt altijd fatsoensregels om tirannie te verbergen.

Toen de Nationaalsocialistische beweging in Duitsland net opkwam, werd een cultuur bewerkstelligt waarin het ongepast was om een Jood te verdedigen. Daarnaast werd het ook onbeleefd om diegenen aan te spreken op het feit dat ze de Joden veroordeelden. Dit patroon kun je vinden in elke cultuur die ooit gevormd is. Het ging de Nazi-cultuur niet om de overheersing van de Joden, maar om de overheersing van de Duitsers.

Keuzes

Om jezelf te kunnen bevrijden uit het juk van de overheersing van de vrijheid van meningsuiting moet je het principe begrijpen waarbij iemand zich persoonlijk beledigd voelt. Als je je beledigd voelt door een woord of een zin, dan heb je ervoor gekozen om je boos en verdrietig te voelen. Cultuur wil dat je gelooft dat je hiertoe gedwongen wordt, maar dat is niet waar.

Cultuur wil dat je denkt dat het kwaad ligt in het bespreken van ideeën, of in de uitwisseling van bedoelde en onbedoelde beledigingen. Het wil dat je denkt dat je het kwaad binnen een maatschappij kunt aflezen aan bepaalde woorden of zinspelingen.

Het kwaad kan een vijand van de vrijheid van meningsuiting scheppen, het kan je overtuigen dat je je moet overgeven aan zijn overheersing. Dit is het plan en de doelstelling van cultuur.

Ondanks dat mensen het altijd helemaal gerechtvaardigd vinden om zich beledigd te voelen door een uitspraak, is het toch volledig hun eigen keuze. Ze hebben de vrijheid om alles te voelen wat ze willen als ze de mening van een ander horen.

Echter, de oplossing die cultuur geeft is om spraak te dwingen op een manier die bevorderlijk is voor de voorkeur van de cultuur. Zo gauw je gelooft dat de beperking van de vrijheid van meningsuiting bewonderenswaardig of goed is, zal je je niet afvragen waarom het slecht is om het gezag in twijfel te trekken.

De menselijke geest de kop indrukken

Hoewel een arbitraire cultuur onder volwassenen overal op aarde te vinden is, is het het best te zien onder kinderen.

Cultuur scheidt denkbeelden dat een bepaalde stijl, lichaamsbeeld of handeling verplicht is. Of je roze mooier vindt dan blauw is een persoonlijke voorkeur. Om blauw te dragen omdat je bang bent om roze te dragen is de vernietiging van persoonlijke vrijheid waar een arbitraire cultuur voor zorgt.

Culturen beperken de keuzes die mensen hebben door willekeurige regels voor je leven te scheppen, en ze af te dwingen door groepsdruk. Het de kop indrukken van de menselijke geest op individueel niveau zorgt ervoor dat cultuur gehoorzaamheid afdwingt.

Als mensen bang zijn om moed te tonen omdat ze geloven dat ze niet mooi, rijk of ontwikkeld genoeg zijn, dan drukt cultuur hun geest de kop in door ze te leren dat ze minderwaardig zijn. Mensen die hun eigen waarde niet kennen, zijn makkelijk in bedwang te houden.

De druk die kinderen wordt opgelegd is een voorbeeld van de cultuur van een machtig kwaad. De kinderen die het meest bedreven zijn in het begrijpen hoe ze zich aan de culturele normen en waarden moeten aanpassen, en hoe ze het best alle anderen kunnen dwingen om dat ook te doen, zijn degenen die sociale invloed krijgen.

Dit is hoe de cultuur van staten en koningen ook werkt.

Een modelburger van een cultuur is iemand die zichzelf precies vormt naar de idealen van de cultuur. Dit betekent op het gebied van stijl, uitlatingen, opleiding en economie.

In werkelijkheid betekent dit gehoorzaamheid.

Cultuur leert mensen dat je de perfecte burger moet verheerlijken.

Dit doet cultuur omdat het wil dat jij ook gehoorzaamt.

Deze mensen worden beloond door de maatschappij omdat ze zich makkelijk laten vormen door cultuur. De macht van het gezag en dwanggedachten in alle rangen en standen zullen altijd de modelburgers belonen met symbolen van edelmoedigheid en zullen altijd degenen die niet slagen om aan de normen van de slavernij te voldoen straffen met vernedering en spot.

Dat is hoe een cultuur gevormd is. Dit is hoe men tot slaaf gemaakt wordt.

Deze afbreking van de menselijke geest zorgt ervoor dat iedereen zich uiteindelijk aanpast. Er zijn maar heel weinig mensen die er zelfs maar over zullen denken om de machtsstructuur aan te vechten, omdat bijna iedereen het gezag, de autoriteiten, accepteert.

Arrogantie versus verwaandheid

Cultuur leert dat arrogantie een ongerechtvaardigde waardering van onszelf is.

Je bent van onbepaalde waarde; cultuur liegt tegen je.

Arrogantie wordt veroordeeld door de cultuur omdat cultuur niet wil dat mensen begrijpen hoeveel ze waard zijn. Het verwacht bewust de betekenis van arrogantie met verwaandheid.

Verwaandheid is geloven dat je meer waard bent dan anderen. Alle mensen zijn oneindig veel waard. Verwaand zijn betekent dat je de waarde van degenen om je heen verlaagt. Gezag is het toppunt van verwaandheid. Het werkt mensen tegen de grond om ze te laten denken dat niet zij, maar de wet waarde heeft.

Arrogantie is begrijpen wat je zelf waard bent. Cultuur veroordeelt dit met het doel je te laten denken dat je eigenlijk niet genoeg waarde hebt of helemaal geen waarde hebt om iets te zeggen, doen of te bereiken dat je graag wilt.

Arrogantie verontwaardigt anderen omdat zij hun leven lang door de cultuur hebben geleerd dat ze weinig of geen waarde hebben. Het doet hen pijn omdat ze denken dat arrogante mensen beter zijn dan zij. Ze hebben geleerd dat arrogantie hetzelfde is als verwaandheid.

Als mensen niet zo gemakkelijk beïnvloed werden door culturele doctrines, zouden ze erkennen dat alle mensen evenveel waard zijn. Als ze de arrogantie van een persoon die in zichzelf gelooft zien als iets goeds, dan zouden ze zich verheugen.

Als een arrogant persoon veel waard is, dan zijn zij dat immers ook. Cultuur veroordeelt arrogantie om een sterk zelfvertrouwen de kop in te drukken.

Zonder cultuur zouden mensen zichzelf toestaan om te genieten van de inspiratie die arrogante mensen geven. De arrogantie om te geloven dat we kunnen vliegen, om ziektes te kunnen genezen en om wonderen te verrichten! De arrogantie om je voor te stellen dat je jezelf zou kunnen besturen.

Enthousiasme en opwinding

Passie om te leven wordt vaak door cultuur belachelijk gemaakt. Mensen die opgewonden raken van de wonderen en de schoonheid van onze wereld zouden wel eens kunnen gaan begrijpen hoeveel ze waard zijn. Dit is iets wat cultuur niet kan toestaan. Opwinding en enthousiasme zijn alleen toegestaan in beperkte en voorgeschreven vormen.

Elke cultuur is anders, maar ze geven allemaal 'aanvaardbare' richtingen aan en uitlaatkleppen voor opwinding. Deze uitlaatkleppen geven de arrogante uitdrukking van enthousiasme een andere richting zodat anderen niet geïnspireerd zullen raken.

Cultuur verwerpt succes als iets dat onmogelijk is voor de gemiddelde mens. Het leert ons dat de meeste mensen slechts beperkt succes kunnen hebben in hun leven. Het leert mensen om te accepteren dat hun dromen onbereikbaar zijn. Zonder uitzondering is cultuur de reden dat dromen zo moeilijk te realiseren zijn. Wetten, dwang en het verpletteren van de menselijke geest beperken onze mogelijkheid om iets te bereiken.

Dat is menselijk

Cultuur heeft veel variaties op de zinsnede 'only human' of 'dat is menselijk' in elke taal. De zin impliceert dat mensen uiteindelijk slechts een beperkte waarde hebben. Deze zin is een leugen.

Mensen hebben een onbegrensd vermogen van intelligentie. Zaken die in de oudheid als bovennatuurlijk werden gezien zijn tegenwoordig iets alledaags.

Principes die verbazend ingewikkeld zijn worden eenvoudig voor intelligente wezens als ze begrepen worden. Hoe meer je leert in vrijheid, hoe meer wijsheid je geest opent voor de zuiverheid van ons bestaan.

Cultuur leert vaak dat intelligentie erfelijk is. In combinatie met het gedachtegoed dat invloedrijke mensen intelligenter zijn. Dit is ons geleerd om te impliceren dat diegenen die gezag hebben daar ook het recht toe hebben.

Het is bedacht om ons te leren dat de intelligentie van mensen beperkt wordt door de fysieke samenstelling van onze hersenen. Diegenen die geen gezag hebben, zijn klaarblijkelijk niet gekwalificeerd om zichzelf te besturen.

Het is een vereiste voor cultuur dat mensen geloven dat ze beperkte waarde hebben omdat ze anders zichzelf niet minderwaardig aan de wet en het gezag zouden zien. Zonder deze minderwaardige gevoelens zouden mensen hun gehoorzaamheid niet geven aan gezag.

Verheerlijking van historisch kwaad

De hedendaagse cultuur heeft de neiging om het kwaad uit de geschiedenis te verheerlijken.

Militaire leiders die volkeren uitmoordden, zoals Alexander, worden aangeduid met de titel 'de Grote'. We verlenen koninklijke machthebbers de eer dat ze een 'goede koning' waren. De slavernij van het communisme wordt aanbeden onder het excuus dat Jozef Stalin de reden was dat het systeem gefaald heeft. De moorden die de ordehandhavers begaan worden weggepoetst onder het mom van dat daarmee de wetgeving verdedigd wordt. Bloedbaden worden geïdealiseerd in naam van loyaliteit aan het leger.

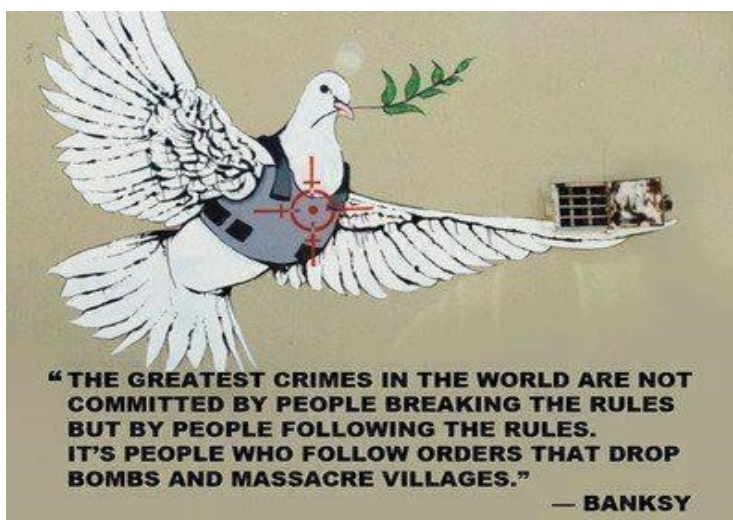
Cultuur wil dat we de aard van de geschiedenis negeren. Het wil dat we geloven dat het allemaal verbeelding en verhalen zijn, in plaats van de strijd van de mensheid tegen het kwaad. Miljarden hebben hun leven verloren tijdens de strijd tegen de tirannie.

De les die we uit de geschiedenis kunnen trekken is niet het eren van slaven, of hoe goed het systeem is, of hoe verheven de koning. We moeten leren wat de aard van het kwaad is.

Laat cultuur je kennis over de geschiedenis niet vertroebelen door tirannie te verheerlijken. De vertroebeling van tirannie kan in elke hedendaagse cultuur op de wereld gevonden worden, en het verduistert dezelfde tirannie als in het verleden.

Diegenen die de tirannie bevorderen zijn in dienst van de mensen die het gezag mogelijk maken. "Ik doe gewoon mijn werk." Cultuur vraagt niet wat dat werk was. Cultuur laat je geloven dat mensen niet de verantwoordelijkheid hebben om ongehoorzaam te zijn aan het autoritaire kwaad.

Of het nou Nazi's, communisten of militaire machthebbers zijn; cultuur leert dat de gemiddelde moordenaar in het verleden gewoon zijn werk deed.

Cultuur verheerlijkt het kwaad uit de geschiedenis en leert ons dat de hedendaagse blinde gehoorzaamheid aan het gezag bewonderenswaardig is. Dezelfde verblinding van de geest die in de culturen in het verleden werd gebruikt, wordt ook toegepast in de hedendaagse cultuur.

Hoe goed de wet ook denkt te zijn is niet relevant. Om gezag af te kunnen dwingen is er altijd een vernietiging van vrijheid nodig.

Gehoorzaamheid

Gehoorzaamheid aan gezag is het enige doel van cultuur.

Het heeft duizend facetten en miljoenen leugens, maar de opzet is altijd gehoorzaamheid.

Ridderschap was de erecode die door het vorstendom bedacht is in de Middeleeuwen. Deze erecode bestond uit een blinde verering van ridders en edelen. Boeren en horigen werd geleerd dat diegenen die over hen regeerden en de wetten van de koning ten uitvoer brachten altijd eerbiedwaardig en deugdzaam waren. Het doel was de gehoorzaamheid van de mensen aan het gezag. Ridderschap leerde dat de ridders die de wet handhaafden meer waard waren dan alle anderen.

Vaderlandsliefde is de erecode die door hedendaagse naties is bedacht. Deze erecode bestaat uit volledige trouw aan wie er op dat moment de natie regeert. Patriotisme geeft geen keuze. Je kunt niet kiezen welke natie je steunt; je bent al een slaaf sinds je geboorte. Je kunt niet weigeren gehoorzaam te zijn. Alle wetten zijn je opgelegd. Patriotisme leert je dat de natie magnifiek en sterk is en dat mensen slechts zoveel waard zijn als dat ze zich er aan onderwerpen.

Wetgeving is de erecode die door de democratie is bedacht. Het leert ons dat je aanzien krijgt als je je aan de wet houdt. Deze erecode leert ons dat je niet kunt onderzoeken wat de wet is, wie hem schreef of waarom. Wetgeving vereist complete gehoorzaamheid. De wet is een wapen, en gehoorzaamheid is het doel.

Wetgeving stelt criminaliteit gelijk aan moraliteit.

Wetgeving leert ons dat de wet meer waard is dan de mens.

Alle culturen noemen ongehoorzaamheid verraad, en maken mensen bang met ideeën over verraad tegen wat goed en juist is. Verraad is de vooronderstelling dat het slecht is om niet te gehoorzamen aan de belangen van het gezag, de autoriteiten.

De waarheid is dat het slecht is om anderen tegen hun wil te onderdrukken. Aangezien gezag altijd voortgebracht wordt door macht, zijn de beweringen van de wet immoreel en niet relevant.

Er bestaat niet zoiets als verraad.

Slaven als handhavers

Diegenen die onder de beperking van een cultuur leven, zullen de culturele doctrines opleggen aan anderen.

Cultuur leert dat het moreel juist is om te gehoorzamen, en daarom zullen degenen die geloven dat het gezag rechtmatig over mensen uitgeoefend wordt, van hun vrienden en burens eisen dat zij zich ook gedragen zoals de cultuur dat van hen vraagt.

Dit is het verraad van cultuur. Het overtuigt mensen ervan dat slavernij moreel juist is.

Het verlangt alleen maar gehoorzaamheid en mensen beantwoorden het massaal. Het overtuigt mensen dat de vernietiging van vrijheid moreel juist is. Het doet alsof het kwaad goed is en andersom.

Iedereen die tegen gezag is ter verdediging van vrijheid wordt verketterd.

Op zijn sterkst kan cultuur mensen overtuigen om soldaten te worden en te moorden, plunderen en andere mensen te overheersen. Dit is in elke heerschappij gebeurd. Het is gebeurd in elk koninkrijk en elk land. Van de Nazi-machthebbers tot primitieve nomadenstammen, en van lynchende menigten tot ordehandhavers; gezag wordt vergroot en behouden door geweld.

Diegenen die deelnemen aan de bevordering van de doelstellingen van het kwaad worden geëerd door cultuur met titels als 'moedig' en 'eerbiedwaardig'.

Symbolen van gezag

Cultuur streeft ernaar gezag af te dwingen door de geesten van mensen te beïnvloeden met het idee dat ze ondergeschikt zijn aan de wet.

Als mensen geloven dat ze minder waard zijn dan de wet, zullen ze geloven dat het gerechtvaardigd is om te gehoorzamen.

De symbolen die door gezag gebruikt worden om de illusie te scheppen dat mensen een beperkte waarde hebben zijn altijd vergelijkbaar geweest. De toga's van hedendaagse rechters lijken op de ambtsgewaden van koningen. De pruiken van hedendaagse Europese politici lijken op de kronen van koningen. De uniformen van ordehandhavers lijken op de wapenrusting van ridders. Kapitein, generaal, senator, politierechter, sheriff, prins, vorst. Titels, kledij en ordetekens worden in elke cultuur gebruikt om de illusie van gezag te scheppen.

Cultuur vestigt de aandacht van de geest op symbolen zoals eer, loyaliteit, toewijding en plicht. Zulke symbolen zijn niet nieuw.

Het is gemakkelijk voor de meeste mensen om te erkennen dat het dwaas is om trouw te zijn aan de koning, aan een dictator of aan het communisme. Echter, mensen vallen nog steeds voor moderne symbolen zoals de wet, democratie en vaderlandsliefde.

Als het doel van een symbool gehoorzaamheid is, dan is het het kwaad.

Politieagenten dragen een penning om te laten zien dat zij echt geautoriseerde wetshandhavers zijn. Ze dwingen je de wet te gehoorzamen, maar je hebt hen niet geautoriseerd om dat te doen. Dit is de illusie van gezag. Cultuur verbergt tirannie achter valstrikken van nietszeggende symboliek.

Het wil je doen geloven dat de wet het gezag heeft om over jou te regeren zoals het hem bevalt. Het verbergt het feit dat alleen jij hier toestemming voor kunt geven.

In plaats daarvan veronderstelt het deze toestemming al door geboorterecht, of door waar je je ten opzichte van zijn grenzen bevindt. Het is een illusie.

Als de wet echt de gevolmachtigd vertegenwoordiger van de verdediging of van de schepping zou zijn, dan zou het toestemming moeten krijgen van elke persoon die het zegt te vertegenwoordigen. Het zou iedereen moeten toestaan om zich los te maken van dit gezag als de wet zijn plicht zou verzaken.

De wet vraagt nooit toestemming en zal dat ook nooit gaan doen. Het vertegenwoordigt jou niet, het vertegenwoordigt het kwaad.

Geld en hebzucht

Geld, de technologie waarmee mensen hun producten en diensten met elkaar kunnen uitruilen is goed. Cultuur heeft de leugens van het kwaad van het geld bedacht om te zorgen dat het gezag, de autoriteiten, er makkelijker aanspraak op kunnen maken.

Gezag kan de ambitie om je leven te verbeteren van je afpakken door je werkzaamheden als een soort duivel voor te stellen.

Cultuur leert mensen dat de wens om je welstand te vergroten egoïstisch en hebzuchtig is. Het leert je dat geld een mysterieus kwaad is. Hoe meer geld wordt veroordeeld, hoe makkelijker het wordt om het van je te stelen.

Hebzucht bestaat niet onder de vrije mens. Hebzucht is niet een liefde voor geld. De liefde voor geld is slechts de liefde voor een beter leven. Hebzucht is de diefstal van geld en dit komt alleen voor onder tirannen.

Er is geen limiet aan de hoeveelheid vooruitgang die je in je leven kan boeken. Er zit geen grens aan het menselijke talent om ziektes te genezen, om een eind te maken aan de honger in de wereld en om van het leven te genieten.

Cultuur doet je geloven dat hier grenzen aan zitten.

Cultuur leert je dat je het niet waard bent om je dromen te realiseren.

Het is geen hebzucht om meer te willen, er is alleen maar hebzucht als je mensen besteelt van wat zij met hard werken hebben bereikt. Diefstal is het kwaad. Het zit in de aard van het gezag om te stelen. Alleen tirannen zijn hebzuchtig.

Als cultuur je leert dat het werken voor geld hebzuchtig is, dan leert het je ook dat werk waar je geen geld voor krijgt bewonderenswaardig is. Het verrichten van werkzaamheden voor het collectief, voor 'ons samen' wordt wettelijk gezien als een gepaste vorm van ambitie. Als je niet de mogelijkheid hebt om te kiezen of je iets wilt geven of behouden, dan ben je niet iemand 'van ons samen', maar dan ben je een slaaf.

Wetgeving

De wet is een wapen.

Gezag stelt zichzelf aan als het enige verdedigingsmiddel.

Hierdoor hebben mensen geen mogelijkheid om zich tegen de wet te beschermen.

De wet is erop gemaakt om iedereen die de wet gehoorzaamt tot slaaf te onderwerpen. Er zijn veel mensen die de wet gebruiken om geld af te persen. Juristen en dieven spannen vaak samen in democratieën om de waardevolle spullen van mensen te roven. Het is heel gewoon om gedrag en de vrijheid van meningsuiting te vrezes omdat ze gebruikt worden als excuus voor afpersing.

Het concept van wetten die toestemming geven om af te persen heet 'aansprakelijkheid'. Dit concept leert ons dat iemand verantwoordelijk kan zijn voor de fouten van een ander. Het is algemeen geaccepteerd dat dit een nobel principe van rechtvaardigheid is. Aansprakelijkheid is geen principe: principes hebben geen handhaving nodig.

De reden dat veel aansprakelijkheidswetten worden afdgedwongen is de mogelijkheid om grote sommen geld af te troggelen van mensen die dat toevallig kunnen betalen.

Aansprakelijkheid leert je dat je een wettelijke verantwoordelijkheid hebt om anderen voor fouten te behoeden – als je meer geld hebt dan zij.

In een vrije wereld zijn de handelingen van mensen hun eigen verantwoordelijkheid, en fouten hebben consequenties. Deze consequenties van het principe zijn nodig voor de groei en het begrip van de mensheid. De wet verdraait de consequenties en kennen aansprakelijkheid toe met besluiten. De wet stuurt ons begrip van de ware principes in de war, door het te verdoezelen. Dit wordt gedaan om je te onderwerpen en af te persen.

Collectivisme

Cultuur leert de waarde van het gemeenschappelijk belang met geweld. Het leert ons dat het acceptabel is om wetten uit te brengen die ons collectieve ideaal vooruit brengen. Of je nou moet betalen voor een project, of gedrag moet reguleren, dwang wordt vaak 'het algemeen belang' genoemd.

Als deze zaken echt bevorderlijk zijn voor mensen, waarom moeten ze dan afgedwongen worden om ze te bereiken?

Vergeet niet dat er een verschil zit tussen principes en wetten: principes vereisen geen handhaving. Niemand hoeft te controleren of zwaartekracht wel continu werkt.

Er is geen wet vereist om mensen zichzelf te laten voeden en onderdak te vinden. Als er iets onder dwang gedaan moet worden om het te bereiken, dan is het niet iets goeds, dan is het alleen maar iets dat het gezag wil.

Alle regeringen, alle geweld en alle wetten zijn methodes om je te dwingen om geld of andere zaken af te staan zonder jouw toestemming. Als deze zaken jou oprecht voordeel op zouden leveren, dan zou je dit uit jezelf doen.

In een vrije markt krijg je alleen waar je voor betaalt. In een regering krijg je gemakkelijk alles wat je wilt op kosten van anderen. Degenen die het meeste hebben zijn het makkelijkst te beroven.

Cultuur gebruikt denkbeelden als 'arbeidersklasse' en 'de rijken'. Deze concepten hebben geen betekenis aangezien alle klassen werken, en zelfs de armen van tegenwoordig rijk zijn in vergelijking met vroeger. Deze ideeën zijn slechts culturele manipulatieve werktuigen. Als cultuur sociale klassen kan scheppen en je ervan kan overtuigen dat ze met elkaar strijden, dan kan het zijn eigen tirannie verbergen.

Cultuur creëert collectivisme met etiketten die het individu de kop indrukken, zoals 'we' en 'onze'. Mensen wordt geleerd dat kinderen van 'onze' staat zijn, in tegenstelling tot die van de ouders. Cultuur leert ons dat 'we' wetten en belasting willen, en dat 'we' oorlog voeren. De vernietiging van het individu in het collectivisme dient het doel van het kwaad.

Collectivisme leert ons dat dwanghandelingen goede dingen opleveren. Het leert ons dat mensen kunnen worden gedwongen om dingen tot stand te brengen 'voor hun eigen bestwil'.

Het neemt de liefde weg die mensen voor hun burens hebben en verdraait het in de eisen van het gezag. Als een individu iets niet kiest, dan is het niet goed voor hem. Dwang verplettert de menselijke geest. Een keuze hebben, maakt het leven mogelijk.

Moraliteit en waarden

Het kwaad zit niet in dom gedrag van de mens.
Het kwaad zit in de onderwerping van de mens.

De wet doet zich voor als moraliteit. Cultuur leert dat de wet fundamenteel onfeilbaar is om gehoorzaamheid af te dwingen. Zelf als de wet verkeerd is, leert cultuur dat het moreel goed is om te gehoorzamen.

De wet veroorlooft zich om beleid en gedrag aan mensen op te dringen door het moraliteit te noemen. Dit is het toppunt van misleiding. Moraliteit is vrijheid. De wet vernietigt vrijheid en is dus het omgekeerde maar doet alsof ze moraliteit is.

Vrijheid zorgt ervoor dat mensen principes telkens verder kunnen verkennen, er meer over kunnen leren en het ze zo telkens zorgvuldiger kunnen gaan toepassen.

Alle sociale kwaden die de wet veronderstelt te verbeteren, bestaan omdat mensen niet vrij zijn om te leren en te groeien. Met een beperkt vermogen om te groeien, worden principes in de war gebracht en dom gedrag is dan vaak het resultaat.

Vrijheid zorgt voor wijsheid, vrede en welvaart. Dit blijkt duidelijk uit de geschiedenis van de vrijheid.

Macht en dwang vernietigen de waarde van de mens en laten de vrije wil van hun geest verdwijnen. Het kwaad neemt de zelfbeschikking van je af die je over je eigen leven hebt. Niets goeds kan komen van de vernietiging van vrijheid.

Geestelijke gezondheid

Cultuur leert dat alleen 'gekken' en 'idioten' het gezag uitdagen. De wet is het meest heilige en onschendbare symbool van cultuur.

Krankzinnigheid is niet hetzelfde als onkunde om de realiteit te bevatten; het is een bereidheid om de werkelijkheid te verwerpen ten gunste van de kunstmatige denkbeelden van de tirannie.

De wet dreigt met geweld tegen iedereen die weigert de wet te gehoorzamen. Als je ervoor kiest om tegen de kunstmatige visie op de realiteit in te gaan, ben je krankzinnig. Mensen gehoorzamen de wet uit angst voor de dood, totdat ze 'beschaafd' genoeg zijn om de wetgeving te accepteren zonder die in twijfel te trekken. Culturele indoctrinatie is krankzinnig.

De definitie van krankzinnigheid is blinde gehoorzaamheid.

Het is krankzinnig om te geloven dat diegenen die de macht over mensen hebben, dat rechtmatig behoren te hebben. Het is krankzinnig om aan te nemen dat ze er altijd zullen zijn. Het is krankzinnig om te geloven dat de wet het recht heeft om de gehoorzaamheid van mensen af te dwingen.

De cultuur van het vorstendom, de cultuur van de vaderlandsliefde en de cultuur van de wet zijn allemaal even krankzinnig.

Geen enkel mens die zijn eigen waarde volledig onderkent, zal ooit het denkbeeld accepteren dat er iemand over hem kan regeren.

Het is de taak van cultuur om mensen de ogen te laten sluiten voor hun eigen waarde, en hun oren te sluiten voor alles dat gezegd wordt dat hen iets zou kunnen leren.

Wanneer de culturele invloed op zijn hoogtepunt is, verwoest krankzinnigheid de geest.

Gehoorzaamheid is het doel van het gezag, en het gezag wil geen enkele mogelijkheid tot rebellie. De definitie van krankzinnigheid is blinde gehoorzaamheid.

Verdediging van de vrijheid

Cultuur leert dat alleen de politie het recht heeft om te verdedigen. Het leert ons dat alleen het gezag het recht heeft om te beslissen of jij het waard bent om verdedigd te worden en in hoeverre het je zal verdedigen.

Terwijl het je leert dat het nooit acceptabel is dat je jezelf verdedigt, leert cultuur ons dat als de wet gebruik maakt van ontvoering en moord om zijn gezag te doen gelden, dat dat wel altijd acceptabel is.

Om alle gedachten van mensen die met het strijden tegen hun machthebbers te maken hebben, uit te bannen, leert cultuur ons dat opstand nooit te accepteren is. Rebellie zonder geweld is bijna altijd onmogelijk.

Cultuur zorgt ervoor dat gezag het monopolie op geweld houdt, en dat het geen scrupule kent om te ontvoeren, gevangen te nemen en te moorden. De enige manier om uit handen van het gezag te ontsnappen is alle tirannie te vernietigen. Dit is de reden dat omvangrijke oorlogen nodig waren om stevig verankerde tirannen zoals Adolf Hitler kapot te maken.

Cultuur beperkt de vrijheid van meningsuiting om te zorgen dat gezag niet in twijfel wordt getrokken. Het creëert denkbeelden van fatsoen en gepastheid om zijn eigen tirannie te verbergen.

De enig overgebleven manier is ervoor te zorgen dat als iemand zijn eigen waarde ontdekt, dat hij zich dan niet kan losmaken van gezag. Dit wordt gedaan door de verdediging van vrijheid immoreel te maken.

De prijs die je voor vrede moet betalen is bloed.

De reden hiervan is eenvoudig: het maakt het kwaad niet uit of je leeft of sterft.

Het zal je eerder doden dan dat het jou de controle over je eigen leven geeft.

Honderden miljoenen zijn gestorven in de oorlogen in het verleden die dit principe aantonen. Elk voorbeeld van een misdadiger die een onschuldige verminkt, verkracht of doodt toont dit principe aan. Terwijl de grote meerderheid van de mensen niet slecht is, zijn er machtige tirannen die nooit zullen opgeven; zij zijn de mensen die de aarde zullen verschroeien om gezag te krijgen of te behouden.

De enige manier om de tirannie te beëindigen is het vernietigen van elke tiran. Hoe meer het tirannen toegestaan wordt om de middelen van cultuur te gebruiken om mensen te bewerken, hoe moeilijker het is om je te bevrijden uit die tirannie, en hoe meer levens het zal kosten om dit te doen. Dit is de reden waarom cultuur ons leert dat de enige juiste manier om jezelf te verdedigen tegen de wet, is om de wet te gehoorzamen. Deze les zorgt voor het behoud van de tirannie.

Honderd miljoen mensen zijn gestorven tijdens het communisme omdat er maar weinig mensen waren die de wet wilden negeren, en in plaats daarvan wilden doen wat goed was. Europa was bijna verdwenen omdat zoveel mensen de wet meer waard vonden dan de vrijheid; het lukte hen niet om Adolf Hitler te stoppen toen hij nog zwak was.

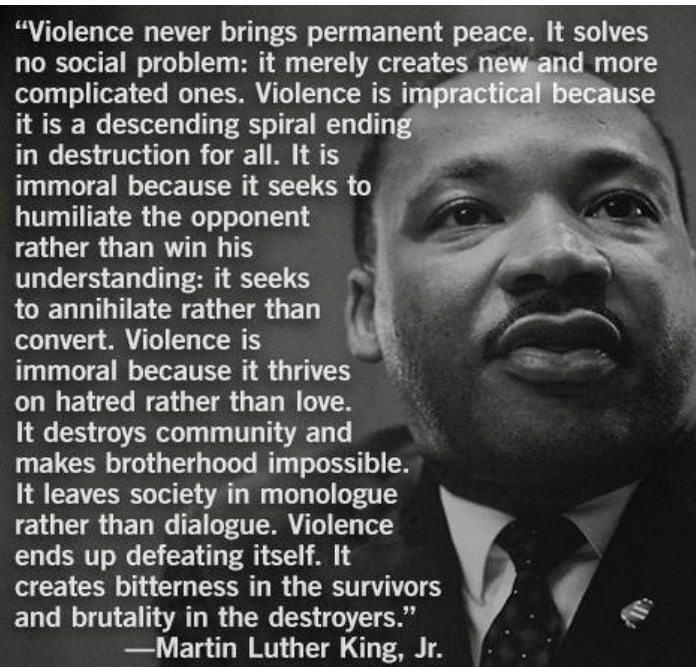
Het weghalen van de werkelijke aard van het geweld uit het nieuws, en dit begrip overbrengen op kunstmatig geweld in amusementsprogramma's, leert mensen dat slavernij veiligheid biedt.

Nieuwsverslagen maken gezag mogelijk als de werkelijke kosten van tirannie uit beeld worden gehouden. Cultuur verbergt de meest duidelijke beelden van bloed voor mensen om ze passief te houden.

In werkelijkheid zal het kwaad nooit stoppen om jou in bedwang te houden. Hieronder valt ook het kapotmaken van alles wat je hebt en alles wat je liefhebt. Geweld wordt elke dag gebruikt om tirannie in stand te houden. Geweld en moord zijn slechts immorele wapens als ze gebruikt worden om vrijheid te vernietigen.

De verdediging van vrijheid is nooit immoreel.

Iedereen die het wapen van geweld gebruikt tegen onschuldige mensen om gezag te krijgen moet worden geneutraliseerd.

Hoofdstuk 6 - Tactiek

Er bestaat niet zoiets als anarchie; er is alleen maar tirannie.

Alle culturen leren ons de edelmoedigheid van het gezag. Ze doen allemaal alsof ze de veiligheid van mensen verdedigen tegen vijanden die hen kwaad zouden willen doen. De rode draad door elke vorm van gezag in de geschiedenis is de universele vijand die anarchie heet.

Ook al hebben culturen ook racisme, economie, terrorisme, nationalisme en ontelbaar veel andere vijanden toegevoegd, anarchie is de vijand van elke cultuur.

Er bestaat niet zoiets als anarchie. Je zult je buurman niet vermoorden als de politie niet bestond. Je bent niet slecht. Diegenen die over anderen willen heersen en geweld willen gebruiken, leren je dat je het niet waard bent om jezelf te beschikken.

Ze leren je dat je niet intelligent genoeg bent, niet genoeg zelfbeheersing hebt en dat je niets waard bent. Ze leren je dat alleen de regering over je kan heersen.

Het woord regering betekent tirannie. Het bestaat om jou tot zijn eigendom te maken. Je hoeft niet geregeerd te worden. Je bent een mens en je bent oneindig veel waard.

Alleen jij hebt het recht om over je eigen handelingen, je uitspraken en je werkzaamheden te bepalen. Iedereen die dit voor je wil bepalen, moet eerst je toestemming krijgen. Iedereen die dat niet doet, is het kwaad.

Anarchie is een leugen. Het is bedacht door tirannen om je te misleiden. Er bestaat niet zoiets als anarchie; er is alleen maar tirannie.

Vorstendom

Al vanaf het begin van de mensheid zijn er mensen geweest die rondom zich anderen zagen die ze als werktuigen voor zichzelf konden inzetten.

In plaats van dat ze zichzelf ontwikkelden in wijsheid en begrip, waardoor oneindige welvaart mogelijk wordt, ontwikkelden ze zich op basis van de luiheid van diefstal en overheersing.

In een primitieve vorm ging dit om mannen die hun superieure fysieke kracht en het dreigen met geweld gebruikten om mensen te intimideren. De eisen die zij stelden waren eenvoudig: geld. De 'sterksten' konden leven van het werk van anderen.

Het succes van zulke mensen wordt gemeten in bewoordingen van de huidige cultuur. Soms noemen we ze misdadigers en bruten, soms barbaren en bandieten.

Aangezien er een grens zat aan hun succes, werden mensen vaak niet lang door het kwaad onderworpen. Opstanden en machtsstrijden waren heel gewoon. Het was zeer moeilijk voor iemand om mensen in hun greep te houden en af te persen.

Terwijl de geschiedenis voortschreed, bedachten aanmerkelijk sluwere mensen het element dat nodig was om de macht over mensen te stabiliseren. Dit element is cultuur. In plaats van afpersing en gewelddadigheid, bedachten ze concepten als gerechtvaardigde overheersing en het vorstendom.

Hun doelstelling was om te voorkomen dat mensen in opstand zouden komen tegen hen, door ze te leren dat het gezag gerechtvaardigd was. Dit is het enige doel van alle cultuur.

Duizenden jaren lang heeft de cultuur van het vorstendom de mensheid onderworpen, onder noemers als opperhoofd, koning en keizer. Alle adellijke titels zijn bedacht om het beeld van overerfbare loyaliteit te verstevigen. Mensen die van nature respect hebben en eerbiedig tegenover hun eigen familie staan, werd geleerd dat het vorstendom een betere familie was. De koning werd, in alle culturen, gezien als iets tussen een vader en een god. Deze verafgoding van de familie is de hoeksteen van het vorstendom.

Mensen werd geleerd dat het gehoorzamen van de adel, een hogere vorm van respect jegens hun vader en moeder was. De doelstelling van cultuur was om het begrip van mensen te verdraaien, zodat ze geloofden dat afpersers een gerechtvaardigde plaats in hun leven innamen. Het resultaat was dat mensen bijna nooit terugvochten.

Elke cultureel aspect van het vorstendom leert mensen denkbeelden zoals edelmoedigheid, loyaliteit, plicht en eergevoel. Deze ideeën zijn allemaal leugens; ze zijn bedacht om mensen te leren dat mensen minder waard zijn dan de koning.

Zonder de valstrikken van cultuur, zou hij gewoon een misdadiger zijn die voedsel en arbeid met zijn zwaard van mensen afpakt. Binnen de valstrikken van cultuur is hij Zijne Majesteit de Koning.

Alle cultuur is een leugen die speciaal bedacht is om de machtigen aan het bewind te houden.

Geschiedenis van de vrijheid

Toen het tijdperk van de koningen tot een einde kwam, begonnen culturen uiteen te vallen en nam de vrijheid toe. Dit werd versneld door twee zeer specifieke en zeer sterke aanvallen op het vorstendom: de Magna Carta en de Verklaring van Onafhankelijkheid.

Elke keer dat culturen worden aangevallen, beginnen mensen meer te leren over hun eigen waarde.

Toen de opstand zich verspreidde over mensen met een verbazingwekkende moed, verloor cultuur zijn grip en konden mensen zien dat er geen koning was die recht op hun arbeid en bezit had. Ze begonnen een glimp op te vangen van hun eigen waarde.

Het brein achter het kwaad begreep dat de wereld eindelijk geleerd had om verder te kijken dan de cultuur van het vorstendom. Verbazingwekkend snel – binnen slechts een paar generaties – bedachten ze een cultuur van naties om het te vervangen.

Onder de overkoepelende term 'nationaliteiten', zijn mensen nog meer onderworpen aan hun grenzen dan ooit tevoren. De macht van 'mijn koning' is nu vervangen door een cultureel superieur concept: 'ons land'. Naties hebben meer dood en slavernij gebracht dan welke mate van vorstendom zich ooit kon indenken.

De geschiedenis van de vrijheid laat zien dat zelfs als naties sterker worden, de culturele leugens van het vorstendom geleerd zijn. Vrijheid neemt toe in de wereld zo gauw het bevolkingsaantal toeneemt. Culturen worden stelselmatig vernietigd door de vrijheid, en de lessen van elke nieuwe tactiek of misleiding worden over de hele wereld geleerd.

Het geweld van naties neemt toe als de roep om vrijheid toeneemt. Honderden miljoenen zijn vermoord en miljarden mensen zijn tot slaaf gemaakt in het verleden; dit alles in vruchteloze pogingen van het kwaad om aan de macht te blijven. Als de stabiliteit van hun rijk op de proef gesteld wordt, laten ze bloed regenen op de hoofden van hun protectoraat.

De geschiedenis van de vrijheid laat zien dat zulk geweld niet de groei van het kwaad betreft, maar dat het zijn dood is. Geweld en de handhaving van de wet zijn alleen noodzakelijk als cultuur geen grip houdt op de menselijke geest.

De dood van koningen, de overgang naar naties, de veranderingen van cultuur en het geweld van regeringen zijn het bewijs van het eind van alle kwaad.

Allerlei vormen van gezag zijn naar adem aan het snakken in een wereld die aan het leren is om hen voor altijd te verdrinken. In de wereld waar jij en ik in wonen, is de oorlog al gewonnen. We hoeven alleen nog maar te kijken hoe het kwaad uitsterft.

Naties

Naties zijn algemene cultureel overkoepelende termen die zeer effectief blijken te zijn voor de autoriteiten, de gezaghebbers. Naties gebruiken gemeenschappelijke kenmerken in ras, taal en erfgoed om mensen te overtuigen dat ze bij elkaar horen. Hun enige gedeelde middel is de grens.

Zo gauw het geloof in de cultuur van rechtmatige vorsten uiteenviel, werd het vervangen door het creëren van naties. Het gezag streefde naar eenzelfde stabiele afpersing die koninkrijken boden, maar moesten het idee vermijden dat mensen over de tirannie van vorstendommen hadden gekregen. Ze schiepen een nieuwe vijand, die ze 'zij' noemden en een nieuwe cultuur die ze 'wij' noemden.

Naties tekenden lijnen over de hele wereld waarbij uiteindelijk elke centimeter bewoonbaar land werd opgeslokt. Iedereen die binnen deze lijnen woont, wordt eigendom van de staat. Hen wordt geleerd dat ze eigenaar zijn van de regeringen via democratie, communisme, theocratie of ras. Er wordt hen geleerd dat hun naties bij hun horen. Dit is de 'wij'-cultuur.

De waarheid is dat de naties hen bezitten. Naties zijn gemaakt en grenzen zijn getekend om stabiliteit te creëren voor het gezag.

Terwijl een vorstendom de stabiliteit vergrootte door mensen te overtuigen dat ze loyaliteit verplicht waren aan gezag, namen naties een grotere stap en leerden ze mensen dat zij het gezag waren. Nationale culturen misleiden de geest van de mens zodat ze hen nog effectiever geld en zeggenschap kunnen afpersen.

Zo gauw je geloofwaardigheid hecht aan een rovend instituut, zullen ze je tot prooi maken. Vermomd als een schaap zullen ze je laten geloven dat zij je verdedigen tegen de anarchie, of elk ander soort vijand die ze kunnen verzinnen. Hun wetten gaan niet over deze vijanden; ze gaan over jou, over hoeveel geld jij ze verschuldigd bent, en wat jij voor ze moet doen.

De regering is een machtsmiddel. Zo gauw de macht is overgegeven aan het gezag, zo gauw als jij het toestemming geeft om je leven en vrijheid te nemen, wordt het een middel van het kwaad. Slechte mensen streven naar gezag over jou en zullen de regering niet bestrijden. Het enige dat het kwaad wil is de macht over jou. Het kwaad zoekt van nature zijn plek in de regering.

Er zijn veel verschillende vormen van naties bedacht, allemaal met een verschillende mate van effectiviteit in hun zeggenschap. Zonder uitzondering zijn de sterkste regeringen die van de culturen die mensen het meest effectief kunnen overtuigen dat mensen de regering zijn. Alle anderen zullen gauw omvallen.

Dit is waarom de democratie de sterkst mogelijke bestuursvorm voor een natie is. Het is als laatste ingevoerd.

Communisme en socialisme

Socialisme, communisme en welvaartsstaten hebben allemaal verschillende toepassingen in achtergrond en denkbeelden; maar toch zijn ze allemaal precies hetzelfde. Allemaal leren ze de mens dat ze niet genoeg kunnen produceren om in hun eigen levensbehoeften te voorzien. De vijanden genaamd hebzucht en armoede worden gebruikt als de redenen waarom mensen gezag nodig hebben in hun leven.

Het communisme is de op één na effectiefste vorm van kwaad die er ooit bestaan heeft en het is de meest destructieve die ooit bereikt is. Het communisme leerde de mensen dat ze allemaal evenveel nodig hebben, in plaats van de vrijheid om te creëren. Het communisme gebruikte de leugen dat mensen deels eigenaar zouden zijn van de regering om hun steun te krijgen voor slavenarbeid en het dienen als soldaat.

Iedereen die de implementatie van het communisme - of gelijksoortige denkbeelden - bestudeert, zou al snel het kwaad erin moeten zien.

Er is niets mis met een gemeenschap die elkaar helpt. Het is geen zonde om een offer te brengen of iets te geven. Maar zoals bij alle culturen het geval is, waren deze concepten leugens. Er is geen opoffering in het communisme of socialisme, en er wordt niets gegeven. Ze worden altijd met geweld toegepast.

Socialisme en welvaart leren de mens dat hij geen zelfbeschikking heeft over zijn eigen werk. Ze leiden mensen af met culturele idealen zoals plicht en broederschap. Hun werkelijke aard is dwang. Niets in welvaart en socialisme wordt uit vrije keuze gedaan. Alles wordt toegepast onder de dreiging van geweld. Zoals bij elke cultuur zijn welvaart en socialisme het kwaad.

De tirannie heeft ontelbaar veel meer levens geëist dan waar armoede ooit van kon dromen. In tijden van armoede staat er maar één ding in de weg van de mens: de regering. Regeringen gebruiken geweld om vrijheid in te perken en daardoor ook het vermogen van de mens om hun eigen leven te verbeteren. Onder het voorwendsel van het beëindigen van armoede, heeft het gezag dwang en geweld gebruikt om meer dood en verdoemenis te scheppen dan welke storm, hongersnood of droogte dan ook.

Dit element van macht geeft een verkeerde indruk van de tirannie van alle socialistische idealen. Zonder macht zit hier geen kwaad in. Als ze wel macht hebben, zijn ze hetzelfde als elke andere regering. Ze zorgen voor het lijden van de mensheid.

Dictators

Een dictator lijkt op de koningen van de vorstendommen, terwijl ze ook een cultuur van nationalisme in stand houden. Het is de algemene overtuiging in de geschiedenis dat dictators en koningen groots zijn. Altijd als een nationale cultuur sterk is, dan wordt over de leiders gedacht als zijnde oprecht en rechtvaardig.

Jozef Stalin en Adolf Hitler zijn hier slechts twee voorbeelden van. Na hun dood waren mensen geschokt om te vernemen dat de wreedheden van hun naties door hen waren gecreëerd. De geschiedenis doet verslag van oneindig veel getuigenissen van mensen die geloofden dat de verschrikkingen in hun leven gebeurden zonder dat hun leiders dat wisten. Nationaalsocialisten zagen nota bene de verschrikkingen die zij in Europa teweegbrachten als een verdedigende oorlog.

Overal waar je een cultuur het gezag ziet steunen, of probeert een vorm van gezag in te stellen, zul je de vernietiging van vrijheid tegenkomen. In elke cultuur worden mensen misleid om te geloven dat het gezag goed is.

Zelfs als ze de tirannie van gezag in de geschiedenis bevatten, lukt het hen niet om dit in hun eigen cultuur te zien.

De grootste fouten in de geschiedenis zijn fouten door laksheid. Het doden van een man omdat hij een pleitbezorger is van de vernietiging van de vrijheid klinkt extreem in de oren van mensen in alle culturen.

Cultuur indoctrineert mensen om dit te denken. Echter, de logica om Adolf Hitler, Mao Tse Tung en Vladimir Lenin te vermoorden in plaats van ze toe te staan om de vrijheid en levens van miljarden mensen kapot te maken is onvermijdelijk.

Het idee om een dictator in koelen bloede te vermoorden voordat hij miljoenen kan vermoorden is weerzinwekkend omdat de culturen die deze leiders beschermen, zo zijn ontworpen. En dus heeft het kwaad succes.

Vrede kan gevonden worden als mensen moraliteit voorstaan en cultuur verwerpen. Het altijd, overal en ten koste van alles verdedigen van vrijheid, zal ervoor zorgen dat er vrede op aarde heerst in plaats van tirannie.

Afgedwongen moraliteit

Culturen houden ervan om mensen te leren dat moraliteit op een juiste manier wordt afgedwongen. Het is de ultieme misleiding, een effectieve leugen.

Cultuur leert dat moraliteit en wijsheid hetzelfde zijn. Cultuur kan gemakkelijk gezag afdwingen van mensen als ze geloven dat iets doms doen hetzelfde is als iets slechts doen.

Moraliteit is vrijheid. Immoraliteit is de vernietiging van vrijheid.
Moraliteit is goed, immoraliteit is het kwaad.

Cultuur wil je doen geloven dat moraliteit een kwestie is van persoonlijke onvolmaaktheid. Het doet alsof dom zijn hetzelfde is als immoreel zijn. Als mensen geloven dat het opdringen van wijsheden hetzelfde is als het verdedigen van de vrijheid, kunnen ze gebruikt worden om een enorme machtstoename van gezag over mensen te steunen.

De inquisitie in de Middeleeuwen werd gebruikt als denkbeeld om moraliteit af te dwingen om zo de macht van de rooms-katholieke kerk af te dwingen. Ze creëerden wetten en wetshandhaving om een kerkelijk bewind af te dwingen in de levens van mensen. Het was cultureel gezien geaccepteerd omdat ze de 'moraliteit' afdwongen in plaats van dat ze willekeurig de macht afdwongen.

De Amerikaanse drooglegging werd aangeprezen als een manier om de effecten van alcohol op mensen te beheersen. Om dit te bestrijden bracht de regering van de VS een enorme politiemacht op de been om de levens van mensen onder controle te houden.

Diegenen die wijsheden aan mensen opdringen leren de mens dat ze zelf niet in staat zijn om intelligent gedrag aan te leren.

Cultuur leert mensen dat ze niet vrij mogen zijn om persoonlijke fouten te maken; het leert ze dat mensen het niet waard zijn om over hun eigen leven te beslissen. Zonder vrijheid is het onmogelijk voor mensen om zelf principes uit te testen en is wijsheid onmogelijk.

Milieuactivisme

Milieuactivisme deelt de idealen van communisme. Het leert ons dat hebzucht de vijand is, en dat diegenen die op zoek zijn naar geld de aarde kapot zullen maken. Hebzucht als vijand is dezelfde vijand die het communisme gebruikt. Het is dezelfde leugen.

Ze leren ons allebei dat vrije mensen, zonder gezag zichzelf kapot zullen maken. Ze leren ons allebei dat de regering noodzakelijk is om veiligheid af te dwingen. Milieuactivisme geeft een nieuwe draai aan de oeroude leugens van het kwaad. Het leert ons dat de grond waar je op staat meer waard is dan jijzelf.

Het leert ons dat gezag nodig is om zeker te zijn dat jij het niet kapot zult maken. Zoals met alle kwaad gaat het er alleen maar om dat je gehoorzaamt. Welk excuus mensen daar ook voor gebruiken maakt het kwaad niets uit.

Cultuur leert dat het enige dat zeker is in het leven de regering is. Alleen de regering kan je water, je eten en de lucht die je inademt veiligstellen. Geef het gezag over aan de regering. De kracht van milieuactivisme is dat het gebruikt kan worden om alles in je leven te regelen. Vervoer, voedsel, huisvesting, energie en communicatie; alles valt onder deze noemer van reglementering en controlemaatregelen.

Milieuactivisme is slechts nog een excuus om onderwerping te verwezenlijken.

Bureaucratie

Het is uitermate belangrijk dat je inziet dat bureaucratie niet slechts een bron van ongemak is.

De slavernij van de bureaucratie zit 'm in dwang en verplichting.

Degenen die het in zijn macht heeft, hebben geleerd om de bureaucratie te zien als iets dat nu eenmaal zo is. De waarheid is dat bureaucratie het leven niet ondersteunt of verbetert, maar het juist uitput.

De bureaucratische cultuur is ontzettend sterk in veel gebieden ter wereld. Het kan mensen overtuigen dat ze vrij zijn, terwijl ze hen onderwerpen aan stapels vergunningen, vergoedingen, toestemmingsbewijzen en andere vereisten om verslag uit te brengen.

Nalatigheid om te gehoorzamen, leidt tot boetes, opsluiting of de dood. Dit is hun vrijheid.

Bureaucratie is vooral in het voordeel van hen die er geld aan verdienen. Zij zijn regeringsmedewerkers en handhavers.

Een van hun favoriete tactieken om nieuwe overheidsbesluiten te maken, is het stapelen van wetten. Een voorbeeld daarvan is de enorme hoeveelheid veiligheidsvoorschriften, zoals het gebruik van een helm of gordels. Zulke zaken veronderstellen iets goeds, maar het maakt het kwaad niets uit of je veilig bent, het gaat er alleen maar om dat je gedwongen wordt.

Bureaucraten pleiten voor nieuwe wetgeving door druk uit te oefenen op voorgaande regelgeving. Ze mogen geld afpersen om medische kosten van slachtoffers te betalen, ze kunnen beweren dat helmen en gordels noodzakelijk zijn, omdat ze medische kosten moeten betalen.

De oplossing voor de problemen die de wet oplevert voor een bureaucraat is meer wetgeving instellen. Hun overduidelijke doel is de wet zelf.

Terrorisme

Terrorisme heeft niets met de Verenigde Staten of Nederland te maken, en ook niets met religie. Terrorisme volgt precies het patroon van de tirannie. Veel gebieden in de wereld zijn ingrijpend beïnvloed door een toename van nieuwe technologieën. Zo gauw berichten en beelden van vrijheid nieuwe uithoeken van de wereld bereiken, beginnen mensen de tirannie van hun eigen culturen in te zien.

Als cultuur zijn grip op mensen verliest, neemt het geweld van het gezag toe. Terrorisme is een vorm van gezag dat probeert om mensen te leren dat vrijheid verdorven en corrupt is.

Terrorisme is een vorm van gezag dat mensen probeert te leren dat vrijheid anarchie is, dat je bang moet zijn voor vrijheid.

Terrorisme is altijd al gebruikt om bevolkingen te dwingen om zich over te geven aan het gezag en de invloed van diegenen die hongerig zijn naar de macht en geen geweten hebben.

Terrorisme wordt bijna nooit gebruikt tegen diegenen over wie ze de macht willen krijgen. Het terrorisme van Hitler tegen de joden is een geducht voorbeeld van het gebruik van terreur om macht te krijgen over de Duitsers.

Terrorisme is het bewijs van het patroon van vrijheid. Het feit dat terrorisme in opkomst is in de wereld, is omdat tirannieke staten bang zijn om de greep te verliezen die ze zo lang op hun eigen mensen hadden. Het kwaad is bang.

Rechten

Er bestaat niet zoiets als een recht.

Alle mensen zijn van nature vrij.

Het concept van het recht is bedacht door personen die mensen wilden bevrijden van een aantal lasten van de regering, maar die nog altijd vonden dat overheden meer waarde hebben als mensen zelf.

Het probleem met rechten is dat de regering de mens toestemming geeft voor bepaalde afgebakende zaken. Daarbuiten kan de regering nog steeds met je doen wat het wil. Zelfs binnen deze rechten leert het de mensen dat ze minder waard zijn dan de wet.

De waarheid is dat je vrij bent, en er is geen enkele vorm van gezag die ooit aanspraak op jou kan maken. Jij bent van nature al vrij. Dat is de waarde van de mens.

Wetshandhaving

Cultuur leert dat de politie de enige is die het recht heeft om een volk te mogen verdedigen. Het leert ons dat als mensen zichzelf zouden mogen verdedigen, dat anarchie daarvan het resultaat zou zijn.

De straf die staat op zelfverdediging in plaats van je afhankelijk te maken van de bescherming van de politie is meestal zeer zwaar. De reden hiervan is duidelijk; het laat je het basisprincipe van de tirannie van de wet zien. Als je niet weerloos bent, dan hebben ze weinig reden om de macht over je te behouden.

De bedoeling van wetshandhaving is niet om jouw vrijheid te verdedigen, maar om de stabiliteit van de afpersingsmechanismen te verdedigen. Wetten zeggen niet 'niet doden, niet verkrachten, niet stelen.' In plaats daarvan zijn het boekdelen vol details die elk aspect van het leven reguleren en overal de vrijheid kapotmaken.

Elke regeringsinstantie is de handhaver van deze wetten.

De wet is niet rechtvaardig, en dat zijn de handhavers van de wet ook niet.

Het is fout om de wetshandhavers onvoorwaardelijk te respecteren. Wetten zijn ontworpen om te reguleren, niet om te beschermen. Een regeringsambtenaar kan geloven dat het goed is wat hij doet. Dat is precies wat cultuur van hem wil dat hij denkt.

Iedereen van de honderden miljoenen die door toedoen van regeringen gedood is, is dood gegaan op grond van wettelijke uitgangspunten. De wet is nooit moreel. De wet vernietigt altijd vrijheid.

Wetten, regels en bepalingen zijn op zich niet erg gevaarlijk voor de mensheid. Ze veronderstellen gezag om over je te heersen, en cultuur vereist van je dat je ze gehoorzaamt, maar ze zouden uiteindelijk genegeerd worden als mensen ze op de proef stellen en uiteindelijk vrijheid ontdekken.

Het is de gewelddadige wetshandhaving die het basisprincipe van het kwaad vertoont. Handhaving is de kern van de wet, aangezien alle wetten handhaving nodig hebben om mensen te overheersen.

Respect voor de wetshandhaving is een uitnodiging tot tirannie. Alle culturen in de geschiedenis hebben hun mensen geleerd dat handhavers van de openbare orde goed en nobel zijn. Middeleeuwse ridders verontschuldigen zich voor hun tirannie door het ridderschap te noemen. Terroristische culturen verontschuldigen zich door het religie te noemen.

Welke cultuur je ook bekijkt, je zult een geloof vinden dat de wetshandhavers goed zijn.

De belangrijkste kwestie gaat niet over de edelmoedigheid van de mensen die de wet handhaven. Het gaat om de kwestie of de wet zélf edelmoedig en goed is. De veronderstelling dat de wetshandhavers rechtvaardig zijn, is precies wat er in culturen is bedacht als excuus voor de aard van de wet.

Dit is extreem uitgebuit door de dictators, koningen en maffia's in de geschiedenis. Want wat is nu een betere plek om grote en kleine gruwelijkheden te verbergen dan in dezelfde groep gewapende mensen die het monopolie hebben op geweld en respect?

De straf die staat op ongehoorzaamheid aan het gezag is altijd de dood. Iedereen die in de geschiedenis openlijk opstandig is geweest tegen de bestaande macht werd vermoord. Tegenwoordig worden er nog steeds mensen vermoord in 'vrije staten' vanwege rebellie. Als ze je niet kunnen dwingen om te gehoorzamen met intimidatie, gebruiken ze dreigementen. Als een dreigement nog niet genoeg is, gebruiken ze ontvoering en gevangenzetting. Als dat niet werkt, word je vermoord.

Welke wet je ook breekt maakt niet uit. Zelfs een simpele wet als een bekeuring voor te hard rijden – niet naar de kant rijden en stoppen, je verzetten tegen een arrestatie, proberen te vluchten of terugvechten. Het gebeurt regelmatig. De straf is de dood.

De kosten van de regering

De zwaarste straffen van de wet zijn niet gereserveerd voor diegenen waar je tegen beschermd moet worden, maar voor diegenen die de prijs van de bescherming niet betalen.

De hele bedoeling van het kwaad is om jou tot slaaf te maken, om je vrijheid te vernietigen zodat je een werktuig wordt voor iemand anders. Net zoals de maffia meedogenloze afstraffingen geven aan diegenen die de belasting niet betalen, zo gebruiken ook de meest effectieve regeringen in de wereld een systeem van bedreiging, misbruik, intimidatie, gevangenzetting en de dood om ervoor te zorgen dat de belastingen betaald worden.

Dit is niet slechts een kanttekening. Het is de echte reden waarom culturen en wetten zijn geschapen – om jouw arbeid op te offeren ten voordele van degenen die over je heersen.

Als de wet zijn concurrentie uitdaagt, noemt hij hen criminelen en misdadigers. De definitie van gangsterpraktijken is het verzinnen van een bedreiging, en je dan te laten betalen voor de bescherming tegen die bedreiging. Zulke afpersing is een geïnstitutionaliseerde slavernij.

Maffiabendes en regeringen volgen hetzelfde patroon. Uit de geschiedenis blijkt dat de namen die ze kregen afhankelijk waren van wie de meest succesvolle afperser was.

Samenvatting

Landen maken aanspraak op mensen gebaseerd op waar ze geboren zijn wat betreft denkbeeldige geografische lijnen. De waarheid is dat een land simpelweg een groep mensen met vuurwapens is die je doden als je hen niet gehoorzaamt.

Grenzen en grondgebieden hebben niets te maken met jouw waarde als mens. Ze zijn bedacht om de overheersers stabiliteit te geven als ze de macht over jou uitoefenen.

“We” is het woord dat cultuur gebruikt om de grenzen en wetskaders te legitimeren. Je bent verplicht om de wet te gehoorzamen op straffe van de dood omdat je onderdeel bent van het ‘we’ binnen een denkbeeldige geografische lijn.

Dit is niet een ‘wij’ waarvoor je gekozen hebt. Dit is niet een ‘wij’ dat je kunt ontvluchten. Jouw grondeigendom, jouw familie en jouw waarden zijn niet belangrijk voor ‘wij’. In onze wereld is de enige uitvlucht van de tirannie van het ‘wij’, om het ene ‘wij’ voor het andere ‘wij’ te verruilen; aangenomen dat ‘wij’ je dat toestaan.

Het kwaad wil je doen geloven dat je ondergeschikt bent aan grenzen. Dit is een leugen.

Na millennia lang koningen te hebben gehad, vonden degenen die niet van koninklijke bloede waren maar wel de macht wilden hebben een manier om die te grijpen. Landen lieten kwaadwillende mensen de macht grijpen over cultuur en wetten; om gezag te hebben.

Hitler noemde zijn versie het Nationaalsocialisme. Vladimir Lenin noemde zijn versie het Communisme. Sommige worden wereldrijken genoemd, sommige theocratieën en sommige democratieën. Ze hebben allemaal een rode draad gemeen: de staatssoevereiniteit.

Binnen landen leert cultuur ons dat niemand boven de wet staat, omdat landen geografisch gedefinieerd worden. Niemand kan ontsnappen aan de wet. Kort maar krachtig gezegd: landen leren je dat je minder waard bent dan de wet.

De definitie van het kwaad is de vernietiging van de vrijheid. Als regeringen daadwerkelijk instellingen voor het goed van de mensheid zouden zijn, wat ze bij voorkeur pretenderen te zijn, dan zouden ze geen regeringen zijn, maar liefdadigheidsinstellingen.

Aangezien een regering geen toestemming vraagt en er geen vrije keuze tot deelname is, is de vrijheid dood en zal iedereen die de regering kan overheersen overwinnen.

Regeringen hebben per definitie een monopolie op geweld. Diegenen die macht over jou willen hebben, zullen niet de regering bevechten. Waarom zouden ze het bevechten als alles wat ze eigenlijk wilden het gezag over jou te hebben? Het instituut waar de slechte mensen naar op zoek zijn bestaat al. Het zit in de aard van het kwaad om een plek te zoeken binnen de regering.

Uit de geschiedenis blijkt dat elke staat die ooit bedacht is gebruikt kan en zal worden als een werktuig ten voordele van slechte mensen. Het kwaad zoekt de macht. Dit is een onveranderlijke waarheid. Hoe meer macht je toekent aan de regering, hoe meer kwaad je er zult vinden.

Hoofdstuk 7 - Democratie

Slavernij wat zichzelf vermomt als vrijheid

Het volmaakte toppunt van cultureel succes is mensen ervan te overtuigen dat ze vrij zijn in hun slavernij.

Democratie is een bedachte theorie, niet een morele waarheid.

Het is een denkbeeld van het kwaad. Het werd gecreëerd om vrijheid na te bootsen, terwijl de wet de mensen nog steeds in zijn greep houdt. Zoals altijd in de geschiedenis, herhaalt het patroon van de tirannie zich door opnieuw leugens uit te vinden om dezelfde slavernij te verbergen.

Democratie gaat om het maken van slaven en van de eigenaren van die slaven. De lessen die 's werelds grootste democratieën ons leren kunnen zijn dat iedereen vrijheid en een stem heeft. Ze leren ons dat democratieën de beste vorm van regeringen zijn. De reden die ze geven is dat democratie de gewone man een stem geeft. In tegenstelling tot koningen, dictators en communisten, geeft democratie de meeste mensen invloed op het doen en laten van hun burens.

Het kwaad van de democratie kent geen vrijheid. Ieder mens dat vrij is heeft niemand die hem tot slaaf maakt. In plaats daarvan geven democratieën iedereen de mogelijkheid om je tot slaaf te maken.

Meerderheidsbewind

De democratische cultuur leert ons dat de wet ons regeert.

Het leert ons dat de wetten die door de meerderheid zijn gemaakt moreel juist zijn. Elke wet, elke eis, elke straf is moreel als die uitgevoerd wordt door de meerderheid.

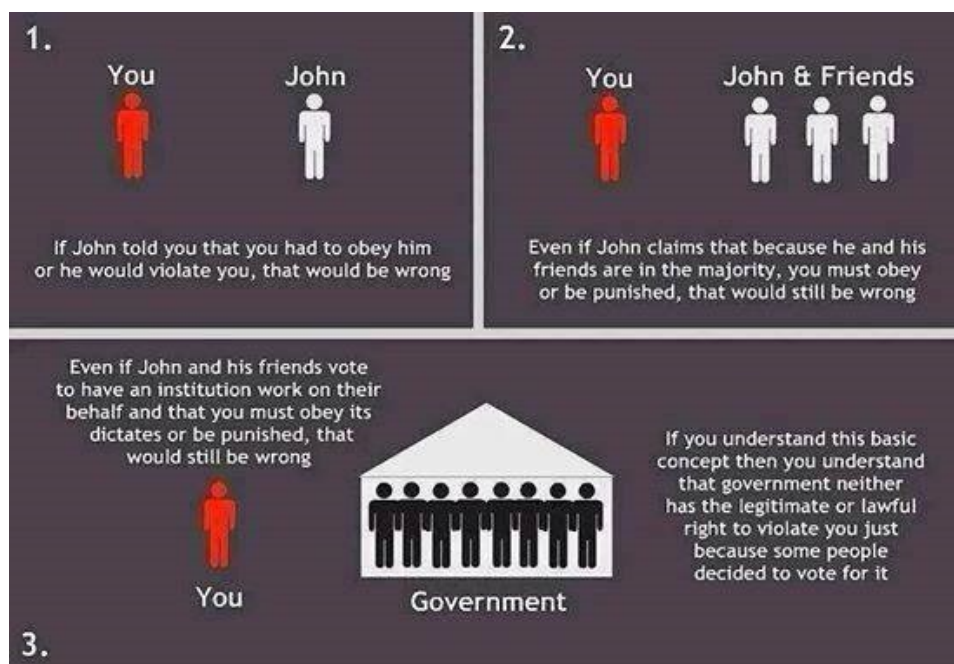
Verkeerde toepassingen van democratie, zoals democratische republieken en gekwalificeerde meerderheden zijn niet anders. Elke wet die aangenomen kan worden door een representatieve meerderheid, gekwalificeerde meerderheid of welke andere groep dan ook, wordt moreel juist.

Als je 50% van een groep mensen kunt overtuigen om zichzelf of hun burens tot slaaf te maken, is het dan moreel? Als je 66%, 75% of 99% of iedereen kunt overtuigen, is dat moreel juist? Het geloof van mensen dat wetten moreel zijn is de speelbal van het kwaad. Een wet beperkt altijd een vrijheid en is daarmee altijd immoreel, ongeacht hoeveel mensen ervoor of tegen zijn.

Het kwaad streeft ernaar mensen te overheersen, om hun eigenwaarde te vernietigen. Het maakt het kwaad niets uit wie wie tot slaaf maakt of waarom.

Er is geen moraliteit in de wet. De democratische leer stelt dat zo gauw er wettelijk gezien genoeg stemmen voor de wet zijn, dat deze dan goed en gerechtvaardigd is om deze op te leggen aan een groep mensen.

Waarom zou de vernietiging van jouw vrijheid acceptabel zijn alleen maar omdat iemand anders dat zegt? Wordt het kwaad ineens gerechtvaardigd hoe meer mensen het willen? Zou het kwaad rechtvaardig zijn als iedereen het wil?

Tirannie door een koning is hetzelfde als tirannie door honderden miljoenen koningen. Het kwaad is de aard van afgedwongen wetten; hoe de wetten tot stand zijn gekomen is nietszeggend.

Tirannie verbergen in de denkbepelden van een representatieve regering en een meerderheidsbewind is iets alleदाags in onze moderne wereld. Na zoveel millennia waarin vorstendommen en militaire machthebbers regeerden, hebben mensen geleerd om iets van het kwaad in de tirannie te herkennen.

Er waren duizenden jaren voor nodig om ons te ontdoen van het concept van adeldom en het goddelijke recht om te regeren. Tegenwoordig zijn er veel mensen op de wereld die begrijpen dat er geen aangeboren recht is om als koning over anderen te heersen.

Maar de sluwheid van het kwaad heeft de verantwoordelijkheid in de richting van individuele denkbepelden geduwd, in plaats van richting zichzelf. Het kwaad leert de moderne mens dat vorstendommen en dictators een fout waren, maar dat het goed is om je te onderwerpen aan je bureu.

Vroeg in de Amerikaanse geschiedenis stond de meerderheid de slavernij en de systematische ontmenselijking van Afrikanen toe. Trokken de democratische wetten een moraal uit de slavernij? Theorieën zoals 'een meerderheidsbewind' zijn intrinsiek slecht.

Het kwaad wil dat je gelooft dat het kwaad goed is, en dat vrijheid gevaarlijk voor je is. Vanuit het gezichtspunt van een vrij individu, is het afgrijselijk om de leden van een democratie niet alleen 'het recht' zoals dat opgelegd wordt op alle mogelijke manieren in hun leven, voor waar aan te nemen, maar ook om getuige te zijn van het feit dat de slachtoffers ervan verschillende versies van wat wel en niet moreel zou zijn opleggen aan hun burens.

Sommige mensen geloven dat democratieën veilig zijn en de juiste regeringsvorm zijn, aangezien de meerderheid van de mensen fatsoenlijk is. Ze geloven dat de meerderheid fatsoenlijke regels zal maken voor de minderheid. Dit geloof kent twee leugens.

Ten eerste dat de wet verheven is; dat het goed is om de minderheid te dwingen om te gehoorzamen.

Ten tweede, dat de minderheid, als ze aan zichzelf overgelaten wordt, de levens van alle anderen kapot zal maken.

De minderheid wordt gereguleerd en gedwongen door een systeem van politie en wetten om te conformeren aan de manier waarop je je moet gedragen. Voor diversiteit is geen ruimte en het afwijken van de norm kan zelfs gecriminaliseerd worden.

Niets van dit alles heeft ook maar iets te maken met het verdedigen van de vrijheid van de meerderheid. Het gaat erom de minderheid de baas te blijven. Het gaat om het africhten van de meerderheid naar hoe het kwaad het wil hebben.

De honger naar macht over anderen is het lokmiddel van de democratie.

Er is geen meerderheid

De moderne geschiedenis van sterke democratieën heeft laten zien dat er niet zoiets is als 'de meerderheid' of 'de minderheid'. Ideologische partijen binnen bevolkingen versplinteren democratische samenlevingen in ontelbaar veel splintergroeperingen. Verschillende benaderingen, compromissen en regels zorgen ervoor dat het niet mogelijk is om een meerderheid te behalen, waarbij er intussen nog steeds oneindig veel dwang wordt gecreëerd via de wet.

Dit garandeert je, ongeacht wie je bent, dat je je zowel in een aantal meerderheidskringen bevindt, als in een aantal minderheidskringen. Je zult zowel de controle over anderen ervaren door wetten voor te schrijven, als slavernij ervaren doordat wetten aan jou voorgeschreven worden.

Je buurman, die in andere opzichten net zoals jij denkt, zal jouw vrijheid willen opofferen om een aantal van zijn doelen te bereiken. Andersom, in een democratie, zal jij ook geneigd zijn om je burens misdadigers te noemen. Zo gauw cultuur mensen leert dat het goed en fatsoenlijk is om de vrijheid te vernietigen op welke grond dan ook, splitst het gezag zich af en groeit de tirannie.

Geweld en destructie

Democratie veroorzaakt geweld en destructie. Democratie leert de mens dat het goed is om je wil met geweld op te leggen aan anderen. Sterker nog, het leert mensen dat ze het recht hebben om alles met geweld van hun burens af te nemen.

Democratieën zijn altijd welvaartsstaten, omdat iedereen wetten kan maken die diefstal legitimeren. De sterkste democratieën hebben de hoogste belastingen en de meeste regelgeving. Regeringsambtenaren kunnen wetten beïnvloeden om hun eigen positie en salaris te verhogen. Hoe meer regels er gemaakt worden, hoe meer mogelijkheden er zijn om te plunderen in naam van wat juist geacht wordt.

Velen willen gedrag reguleren in de naam van religie, milieu, economie, fatsoen en veiligheid. Democratie leert ons dat deze zaken meer waarde hebben dan de mens. Het kwaad leert ons dat het aanleren van gewenst gedrag aan mensen, belangrijker is dan de mensen zelf. Het kwaad wil dat je gelooft dat de waarde van mensen schuilt in hun correcte gedrag, in plaats van in hunzelf.

Als democratische culturen sterker worden, is het duidelijk voor iedereen dat de legitimiteit van de wet een schijnvertoning is. Elke wet is goed, zo gauw het de wet wordt. Daden die door eenieder beschouwd zouden worden als misdaden zoals ontvoering, aanranding en moord, worden nu gepleegd door de politie, gemachtigd door jou.

In volwassen democratieën zul je bepaalde mensen vinden die zich aan de wet onttrekken, op basis van die wet, en gewoon pakken wat ze willen en wanneer ze dat willen. Dit is niet slechter dan de wet, maar slechts efficiënter.

Het toppunt van de democratie is de chaos waarin mensen stelen van andere mensen, elkaars vrijheid ontnemen wanneer ze dat willen en de menselijke geest de kop indrukken, alleen maar omdat het kan.

Het toppunt van democratie is het onvermogen om te denken, te spreken en te doen, uit angst voor de wet. Dit is niet anarchie, maar dit is tirannie. Tirannie is altijd vermomd als cultuur en wet.

Het volmaakte kwaad

Om de aard van democratie te begrijpen, is het essentieel om te begrijpen dat de vernietiging van vrijheid het kwaad is.

De stabiliteit van overheersing is het basisprincipe van cultuur. Hoe stabiel gezag uitgeoefend kan worden, hoe beter.

Er is nooit stabiliteit geweest in het verleden. Er werden constant oorlogen uitgevochten, duizenden jaren lang zijn wereldrijken opgekomen en weer vernietigd. Bijna elk excuus voor tirannie is uitgeprobeerd, en uiteindelijk overwonnen.

De mensheid streeft naar vrijheid in zijn leven, omdat vrijheid de aard van de mensheid is; vrijheid is leven.

Onze aanhoudende strijd tegen het kwaad is opgetekend in de geschiedenis. Het kwaad heeft uiteindelijk elke oorlog verloren die het begonnen is. Dit is een bewijs van de kracht en goedheid van de mensheid. Het is ook een bewijs van het aanpassingsvermogen en de evolutie van het kwaad.

Elke vorm van tirannie heeft gefaald omdat mensen het uiteindelijk doorzagen en hun eigen vrijheid terugwonen. Het kwaad heeft een oplossing gevonden voor zijn verlies door zijn slaven medeplichtig te maken.

Democratie is het grootste kwaad dat er maar kan bestaan. Het is een groter kwaad dan het communisme, en een groter kwaad dan koninkrijken. Alle andere vormen van tirannie zijn natuurlijk slecht omdat ze een paar mensen toestonden om de levens van iedereen te domineren. Vrijheid werd voor bijna iedereen vernietigd.

Echter, de democratie leert je dat je vrij genoeg bent om te stemmen, hetgeen een beter systeem lijkt. Jammer genoeg legitimeert het anderen om jouw vrijheden weg te stemmen. Dit maakt het het kwaad. Wat het het zuiver kwaad, en de grootste vorm van kwaad die er maar kan bestaan is, is dat ook jij stemt om vrijheden weg te nemen. Het maakt iedereen die stemt medeplichtig aan het beperken van vrijheden, het maakt iedereen een uitvoerder van het kwaad.

Iedereen wordt een slaaf - en iedereen wordt een slavenmeester.
Dit maakt het het volmaakte kwaad.

Hoofdstuk 8 - Economie

Economie is de studie van handel en werk. De uitgangspunten van geld zijn zoals het geval is met elke waarheid, eenvoudig en gemakkelijk te begrijpen.

Regeringsinstituten hebben kunstmatige ideeën bedacht, zoals werknemers, bedrijven en de Euro om ze in staat te stellen jouw werk te reguleren. Hun doel is om jou te verwarren en geld zo ingewikkeld te maken dat ze het makkelijker van je af kunnen nemen.

Werk

Alles wat je doet om je leven te verbeteren vereist werk. Het kan zo eenvoudig zijn als het planten van een zaadje en de grond te verzorgen zodat het uitgroeit tot iets dat jij kunt eten. Het kan ook de afwas doen zijn, zodat je van een schoon bord kunt eten. Het kan een heuvel beklimmen zijn, zodat je naar beneden kunt glijden. Je doet alles wat je doet omdat het jou of degenen die je liefhebt ten goede komt.

Handel

Het kan zijn dat je niet goed bent in het maken van dingen die je graag wilt hebben. Je wilt misschien niet je eigen voedsel verbouwen. Handel geeft je de mogelijkheid om verschillende soorten werk te doen, waarbij je dat werk aan anderen kunt geven in ruil voor werk dat ze voor jou verzorgen. Als je geen stroomkring kunt maken, maar je kunt een tumor opereren, dan kan een ruilhandel twee mensen helpen; een dokter en een ingenieur. Handel kan gaan tussen twee, drie of honderden mensen tegelijk, maar uiteindelijk gaat het simpelweg om het ruilen van jouw werk tegen het werk van een ander. Jij doet wat jij het beste kunt, en ontvangt waar anderen het beste in zijn.

Spaargeld en schulden

Spaargeld en schulden stellen mensen in staat om handel te voeren zonder beperkt te worden door tijd. Als je vandaag werkt en je ruilhandel later ten gelde maakt, noem je dit sparen. Als je het nu inwisselt, en het geruilde werk later verricht, noem je het schulden. Beide principes stellen je in staat om je werk te reguleren zonder dat je aan tijd vastzit.

Geld

Geld is de vastlegging van al je spaartegoeden en schuldtransacties. Het enige wat het doet is dat wat je verschuldigd bent, of wat aan jou verschuldigd is bij te houden. Het kan symbolisch worden overgedragen op papier of als een muntstuk, of als een balanspost in je boekhouding. Nadat je een deel van je werk hebt verricht als ruilhandel, krijg je geld om de waarde van dat werk vast te leggen. Je kunt je werk ruilen met zoveel mensen als je wilt, en het op allemaal verschillende momenten weer te gelde maken.

Het principe van geld geeft mensen veel mogelijkheden en de vrijheid om op hun eigen tijd te werken en daarvan de voordelen te ontvangen wanneer het hen uitkomt.

Economische zeggenschap

Er zijn mensen die jouw werk willen gebruiken voor hun eigen doeleinden zonder daar iets tegenover te stellen. Het doel van economische zeggenschap is om zoveel mogelijk van jouw werk te beheersen.

Belasting

Er is een extra deelnemer aan de meeste economische handel die op de wereld plaatsvindt. Ze leveren beide partijen geen voordeel op, en ze geven je geen keus of je hen wel of niet in je handel wilt betrekken.

Een belasting is dat iemand geld neemt dat niet van hem is. Belastingen zijn de wet en geen principe, omdat ze vrijheid vernietigen en worden afgedwongen. Sommige mensen die belastingen opleggen zijn gewone dieven, terwijl anderen machtige regeringen zijn.

Afpersing

De corruptie van economie wordt afpersing genoemd.

Als je werkt, maar iemand anders maakt jouw werk te gelde zonder jouw toestemming, dan noemen we dat belasting. Iemand belasting opleggen is een deel of alles van hun werk stelen. Als je belast wordt werk je, maar krijg je er niets voor terug.

Zelfs als er wordt gesteld dat het geld ten voordele van jou zal worden uitgegeven, kun je niet kiezen wat je met jouw werkopbrengst zult kopen. In het belastingstelsel is de afperser de baas, en jij bent de slaaf. Hoeveel tijd ze van jou stelen is niet relevant; een uur slaaf zijn of je hele leven slaaf zijn, is nog steeds slaaf zijn.

Niet betalen wordt bestraft met opsluiting of de dood.

Belasting komt in veel verschillende vormen voor. Het is het gemakkelijkst om je geld te stelen zonder dat je het door hebt. We noemen dit diefstal, en het wordt door gewone criminelen gedaan. De meer algemeen voorkomende vorm van belasting (en ontzettend veel winstgevender) is om een deel van je werk af te pakken wanneer je het doet, wanneer je het verhandelt en wanneer je het spaart. Dit is hoe regeringen en maffiabendes werken. Er is nog een manier die ontzettend sluw en moeilijk te doorgronden is. Het aan banden leggen van gedrag om je te dwingen om iets te doen dat het gezag van je wil is ook belasting.

Als ze deze methode gebruiken hoeven ze geen moeite te doen met geld, ze hoeven je alleen maar eenvoudigweg rechtstreeks te dwingen om hun bevelen uit te voeren.

Deze vorm van belasting heeft zeer veel benamingen. Soms noemen we het prijsbeheersing, regulering, bureaucratie, formaliteiten, toezicht, sociale zekerheid, openbare werken en openbaar belang.

Effectieve belasting is een kwestie van tijd. Een simpele dief zal vandaag zoveel mogelijk geld van je stelen als hij kan. Morgen ben je arm en is er niets meer over voor hem om van je af te pakken. Ook zal je dan wegrennen, of een andere manier vinden om jezelf in de toekomst te beschermen. Regeringen zijn veel geavanceerder. Zij staan je toe een deel van je werk voor jezelf te houden. Genoeg om ervoor te zorgen dat je niet wegrent of in opstand komt, maar in plaats daarvan blijf je werken, zodat ze morgen weer wat van je af kunnen pakken.

Belastingstelsels veranderen continu, aangezien regeringen uitproberen of ze nog wat meer van hun onderdanen kunnen afnemen. Als mensen minder hard gaan werken of stoppen met werken, dan zijn de belastingen te hoog. Cultuur wordt gemanipuleerd om gelijke tred te houden met stijgende belastingen om mensen te leren dat de regering en slavernij edelmoedig zijn.

Omdat belasting een kwestie van tijd is, kunnen ze niet alleen nu grote percentages van je geld van je plunderen, en ook niet alleen voor de rest van je leven, maar gebruiken ze ook alle mogelijkheden tot rente op je arbeid. Regeringsbelasting is de meest effectieve afpersingspraktijk die ooit bestaan heeft. De kwade genius zit hem in de cultuur – de meeste ‘burgers’ vinden het een eerzaam en fatsoenlijk om hun overheersers te betalen.

Verdiene, handelen, sparen

Belasting wordt versluierd in elk onderdeel van je leven. Het is het makkelijkst te merken op het moment dat ze het geld van je afnemen wanneer je het verdient. Inkomensbelasting, wettelijke voorschriften en bepalingen laten de afperser je arbeid plunderen voordat je het zelfs maar kunt gebruiken. Jij dient hen. Ze laten de restjes voor je achter, wat ze je maar voor percentage van je vrijheid en arbeid toestaan.

Afpersers nemen elke keer dat je je werk verhandelt, nog een deel van je af: dit heet omzetbelasting, gebruikersbelasting, belasting op benzine, of wat voor verschillende namen ze er ook maar aan geven. Je hebt al minder dan je hebt geproduceerd omdat ze al grote delen van je afnamen, en nu je je werk wilt inwisselen voor voedsel, onderdak, een betere gezondheid of comfort, nemen ze nog meer.

Dit is nog niet alles, want ze beperken je ook nog in de keuzes die je kunt maken om je geld in te wisselen – ze vertellen je wat ‘legaal’ is om te kopen, hoeveel daarvan en soms ook tegen welke prijs.

Eenmaal verdiend, uitgegeven en gespaard, zijn je geld en je eigendommen nog steeds niet veilig. Onroerendgoedbelasting en jaarlijkse vergunningstarieven leggen nog een keer beslag op een deel van je werk, als een privilege voor het eigendom van je eigen geld.

Je hebt een huis gekocht, je hebt een auto gekocht, maar in feite huur je ze gewoon van de regering. Probeer maar eens om je belastingen en tarieven niet te betalen als je dit niet gelooft; je zult al gauw uit je huis worden gezet. Dit alles is bedacht om jou te blijven laten werken om in het onderhoud van je meesters te voorzien, voor het geval dat je te vroeg met pensioen zou willen gaan.

Je geld is ook niet veilig als je het opspaat. Alle regeringen hebben de controle over hun type geld (zoals de dollar of de euro), en het is illegaal om te handelen in een andere valuta. Inflatie is bedacht door regeringen om je spaargeld na verloop van tijd minder waard te laten worden, terwijl zij je geld uitgeven om overheidstekorten aan te vullen. Inflatie zorgt er ook voor dat als jouw spaargeld minder wordt, je zult moeten blijven werken, zodat zij de cyclus van de belastingen kunnen herhalen.

Vergeet niet dat de reden dat je werkt ten goede zou moeten komen aan jezelf en degenen die je liefhebt. Echter, omdat zij machtiger dan jij zijn, is het heel veel mensen gelukt om jou te dwingen om ten voordele van hen te werken. Dit heet economische zeggenschap. Dit is het doel van de regering. Regeringen zijn roofzuchtige instellingen.

Economische cultuur

Vergis je niet – jij bent een slaaf en de regering is je meester. De genialiteit van je meesters in tegenstelling tot ‘gewone’ slavernij is dat ze jou laten denken dat je verdient waar je voor werkt, en dat je eigenaar bent van wat je koopt. Het houdt je zelfvoldaan en meegaand.

Belasting is een kwestie van tijd. Ze nemen vandaag precies zoveel van je af, dat je ook morgen nog voor hen blijft werken.

Culturele ideeën zoals ‘overheidsambtenaar’, ‘openbare werken’, ‘het algemeen belang’, ‘overheidsbescherming’ en ‘sociale voorzieningen’ illustreren hun sluwheid. Ze overtuigen in feite mensen ervan dat het gewenst is om je geld te laten stelen onder bedreiging van de dood. Vergeet niet; dit is allemaal voor je eigen bestwil.

Bedenksels zoals werknemer, baan, bedrijven en wettige betaalmiddelen zijn duistere praktijken die bedacht zijn door zeer bedreven afpersers om gedrag in te perken en beslag te nemen op rijkdommen. Een werknemer is een persoon die werk doet in ruil voor geld. Het is niets anders dan een aannemer, iemand die niet werkt, of een rommelmarkt. Je doet werk in ruil voor het werk van iemand anders. Je creëert vermogen om je familie te onderhouden en om je leven te verbeteren.

Werknemers, echter, zijn de bedenksels van regeringen om economisch gedrag in te perken. Wat is het verschil tussen een werknemer en iemand die slechts wat werk doet? Als je alle duizenden pagina's met wetten bij elkaar pakt, krijg je een idee wie er voordeel heeft van de kunstmatige ideeën van werknemer en bedrijfsorganisatie.

Regeringen spelen werknemers en bedrijven tegen elkaar uit om boosheid over het verlies van vrijheid af te leiden van het eigenlijke doel, de afperser.

Bedrijfsorganisaties zijn concepten die zijn uitgevonden om gemeenschappelijk gedrag van mensen in te perken. Als één persoon een taak kan uitvoeren, dan is het duidelijk dat een groep gezamenlijk ingewikkeldere taken kan uitvoeren. Normaalgesproken zouden dat gewoon jij en ik zijn die afspreken om iets samen te doen ten gunste van iemand anders, in ruil voor geld.

Bedrijfsorganisaties zijn door de staat opgezet (zoals de regering stelt) om de gemiddelde mens af te leiden van de eenvoudige waarheid dat mensen handel drijven. Als de regering toegeeft dat het enorme beperkingen aan je oplegt, over waar je wel en niet kunt handelen, wat je wel en niet kunt handelen en hoe je wel of niet kunt handelen en tegen welke prijs je mag handelen, dan zou er meteen een opstand uitbreken.

Bedrijven staan hen toe een duivel te scheppen om hun eigen verlangen naar macht en rijkdom te verbergen. Hedendaagse bedrijven zijn een doorn in het oog van mensen omdat ze vervuilers zijn, hebzuchtige concerns en woekerende werkgevers. Ondanks de waarheid dat een bedrijf eigenlijk bestaat uit jij en ik die werk verhandelen. Dit alles is bedacht om de meest geavanceerde afpersingspraktijken in de geschiedenis te verbergen.

Kartels en monopolies

Een bedrijfsmonopolie wordt gezien als het kwaad omdat het de keuze van de consument beperkt. Regeringen vertellen ons dat monopolies je dwingen om een bepaald product tegen een bepaalde prijs te kopen. De waarheid is dat er geen dwang is. Je hebt op z'n minst twee alternatieve keuzes. Ten eerste, koop het product helemaal niet. Ten tweede, begin je eigen groep om het product te produceren.

Aangezien een monopolie als het kwaad wordt gezien, wat is dan de oplossing die regeringen bieden? Overheidscontrole.

Een regering is het enige werkelijke monopolie. Je kunt niet kiezen of je wel of niet hun 'diensten' wilt kopen. Niet meer mee willen doen wordt verraad genoemd en belastingontduiking, en het gezag komt aan je deur met wapens. Ze nemen je gevangen of doden je.

De regering is het enige werkelijke monopolie, en hun monopolie is het monopolie op geweld. Zij zijn de mensen die we geleerd worden te vertrouwen met gezag over onze bezittingen en diensten. Het demoniseren van bedrijven als monopolisten, volgt precies het patroon van de tirannie. Creëer een vijand en grijp de macht.

Een kartel wordt gevormd als economische machten zich verenigen om ieder ander te verhinderen de markt te betreden. Net als bij een monopolie, is dit alleen mogelijk door een regering. Alleen de regering heeft de wapens en de politie om jou te verhinderen een product te verkopen of een dienst aan te bieden.

Er zijn overal ter wereld grote en kleine kartels. Ze concentreren zich normaal gesproken op een bepaalde industrie in een land. Bijvoorbeeld, een regeringsinstantie die de verkoop van medicijnen en gezondheidszorg reguleert, leidt een kartel. Wanneer vergunningen, aanvraagformulieren en tarieven een handelsbelemmering vormen om de markt te betreden, dan behoudt de regering effectief de huidige markt en houdt het jou er buiten.

Als je probeert om in vrijheid te werken, buiten de wet om, dan zal je opgesloten of vermoord worden.

Veel grote bedrijven houden van kartels want de regering wordt dan hun partner die de concurrentie buiten de deur houdt. De wetten en voorschriften waaraan mensen geacht worden zich te houden, benadelen de grote bedrijven niet. Grote bedrijven zijn de enigen die de kosten van de regulering kunnen opbrengen.

Sommige mensen denken dat ze de grote bedrijven ervan langs geven als ze 'lastige' wetten vaststellen, maar eigenlijk zijn zij pionnen van de cultuur en zijn zij zelf degenen die benadeeld worden. Dit is de aard van een regeringskartel. Er zijn geen andere kartels.

Keuze

Het belastingstelsel wordt verdedigd door cultuur als de manier om maatschappelijke behoeften te ontwikkelen, maar je kunt nooit met dwang voorzien in maatschappelijke behoeften. Iemand die niets van zijn keuze kan kopen zal nooit voordeel halen uit iets waar hij gedwongen voor betaalt.

Welzijn en het algemeen belang kunnen niet gediend worden met afpersing. Alleen de eigenaar van het werk kan rechtmatig beslissen waar hij dat werk te gelde maakt. Al het andere is diefstal. Alle aanspraak op noodzaak en het algemeen belang die niet worden gedaan uit vrije wil zijn de leugens van cultuur.

Een belangrijk principe om te begrijpen is dat het kwaad de macht over je wil hebben. Geld is slechts een symbool van werk en zo lang als slechte mensen jou kunnen dwingen voor hen te werken, hebben ze geen geld nodig om je te overheersen. Het principe wordt uitgeoefend in welvaartstaten en socialistische staten. Geld dat door politici in beslag wordt genomen, wordt grotendeels niet direct aan henzelf gespendeerd. Ze vinden het echter toch erg leuk om de macht over jou te ervaren, door iets wat zij niet hebben verdiend van je af te pakken en weer uit te geven. Het geld is niet het kwaad, maar de slavernij is het kwaad.

Regeringen zullen vaak hun culturele greep op mensen versterken door afgeperst geld op gerichte manieren uit te geven. Net zoals dat de maffiabazen en drugsbaronnen erom bekend staan geld uit te geven aan sociale projecten ten behoeve van de armen, gebruiken regeringen geld om vijanden te verzinnen en rechtvaardigheid te imiteren.

Ze verkwisten geld van andere mensen aan openbare werken en bijstand. Door dit te doen, doen ze alsof ze de redders van de mensen zijn, terwijl ze de rijken (socialisme), de Joden (Nazi's) of vrijheid op zich (terroristen) veroordelen.

Het patroon herhaalt zich op duizend verschillende manieren, en de kunstmatige vijanden zijn altijd anders, maar het resultaat is altijd hetzelfde. Regeringen geven niet altijd geld aan zichzelf uit, maar ze vergroten altijd hun macht.

Vergeet niet dat geld slechts een machtssymbool is. De enige waarde die het heeft is de mogelijkheid om anderen te overtuigen om ten voordele van jou te werken. De waarde van geld kan enorm fluctueren, afhankelijk van hoe je er op een bepaald moment naar kijkt. Degenen die gezag over jou hebben weten heel goed dat geld veel meer waard kan zijn dan de cijfers die op de voorkant van het briefje staan, als je het als een wapen gebruikt tegen de ene groep om een voordeel te behalen voor de andere groep.

Ze stellen gezag uit te oefenen zonder er zelf beter van te worden. Dit is een grote leugen van het kwaad, die meestal overvloedig gebruikt wordt in democratieën. Het is een schuld die betaald wordt door slaven en geïnd door het gezag in loyaliteit en burgerplicht.

Er is slechts één oplossing voor iedereen die de honger in de wereld wil oplossen. Stop het gezag. Vrijheid lost de problemen van de wereld op. De reden dat er op aarde wijdverspreide armoede is, is eenvoudigweg omdat mensen niet vrij zijn om voorspoed na te streven. Een vrij mens is een welvarend mens.

Staatsschuld

Staatsschuld is het geld dat uitgegeven is door regeringen voordat ze er beslag op hebben gelegd.

Zulke schulden zijn niet veelzeggend, aangezien het kwaad zit in de beslaglegging, en niet in wanneer dit gebeurt. Echter, gezien de cultuur van democratieën, leren mensen altijd dat staten verheven zijn en een belastingbetaler loyaal moet zijn. Regeringen weten dat ze altijd uit kunnen geven wat ze maar willen, en jou kunnen verplichten om het later terug te betalen.

De aard van nationale culturen is dat ook al is de drempel van de afpersing lager dan de uitgaven van de regering, dat cultuur mensen ervan overtuigt dat het hun schulden zijn op het moment dat de schuld moet worden ingelost. Op deze manier verhogen ze de afpersingsdrempel. Mensen zijn minder geneigd om opstandig te worden of te stoppen met werken als hen geleerd is dat het hun natie, hun schuld en hun morele verplichting is om te betalen.

Bureaucratie

Het woord bureaucratie wordt gebruikt om de verplichtingen om aan de overheidsbesluiten te voldoen te beschrijven. Om ervoor te zorgen dat je je houdt aan de ontelbare wetten die de regering je oplegt, moet je ook jezelf onderwerpen aan de handhaving van deze wetten. Ook al is het onschuldig en noodzakelijk in de ogen van cultuur, de waarheid is dat bureaucratie een klinkklare vorm van slavernij is.

Het kwaad wil de macht over je krijgen, je vrijheid vernietigen en je geest breken. Hoe meer je onder dwang moet doen, hoe minder vrijheid je hebt, en hoe groter het kwaad is.

Elke cultuur leert ons de verhevenheid van de wetshandhaving. Het leert ons dat wetshandhaving moord en verkrachting voorkomt. Ook al is het zeker mogelijk dat ze af en toe geweld stoppen, de meeste hedendaagse wetshandhaving is alleen maar bedacht om vrijheid te vernietigen en rijkdommen af te persen. Bij elk bezoek aan een gemeentehuis, op elk belastingformulier, elke keer dat je door de politie aan de kant van de weg wordt gezet, elke regeling waar je je thuis of op het werk aan houdt, zie je de wetshandhaving aan het werk.

De cultuur van wetshandhaving is beschermend. Maar de enige bescherming die het geeft is van dien aard dat het jou overtuigt dat je je over moet geven aan alle anderen dingen die ze van je eisen.

De wet leert je dat je moet voldoen aan de grote hoeveelheden bureaucratie en handhaving om er voor te zorgen dat je beschermd wordt tegen andere mensen.

Er wordt je op grote schaal geleerd dat je moet gehoorzamen omdat je anders niet vredig zou kunnen leven.

Terwijl de cultuur je leert dat de aard van criminaliteit moord, verkrachting en diefstal is, heeft bijna geen enkel aspect van de wetshandhaving daarmee van doen. De reden is duidelijk; jij bent niet het kwaad, je pleegt geen gruwelijke daden. Er is weinig reden om aan te nemen dat degenen om jou heen minder moreel zijn dan jij. En toch, op de een of andere manier, zijn er miljoenen aangesteld om de wet te handhaven, om de basale definitie van criminaliteit hoog te houden. Ze besteden al hun tijd aan ervoor te zorgen dat jij je houdt aan alle onderdelen van elke regeling die zij kunnen verzinnen.

Er is een bijna onmetelijke hoeveelheid afpersing voor nodig om grote bureaucratieën te handhaven. De hoeveelheid leven die uit zogenaamde vrije mensen wordt gezogen om de wet te gehoorzamen is stuitend. Toch heeft het kwaad wat het wil: een enorme overheersing, een opvallende grote vermindering van de vrijheid en gigantisch veel van jouw geld.

Bouwverordeningen, milieuvoorschriften, lokale planning enzovoort. Ze zijn allemaal gerechtvaardigd in de hedendaagse cultuur. Ze hebben allemaal een massa mensen om hen te ondersteunen.

Ze hebben allemaal één ding gemeen: hun handhaving door de wet vernietigt vrijheid. Als deze doelen op zichzelf rechtvaardig waren, dan was er geen dwang voor nodig om ze te bereiken. Hun ware effect is om de kosten te verhogen door verhoogde vermogensbelasting, vergunningstarieven, bedrijfsvergoedingen, loonbelasting, etc.

Zelfs regeringsprogramma's die bedacht zijn om doelen te ontwikkelen die nobel lijken, zoals 'participatiesamenlevingen', zijn innig verbonden met het kwaad. Ze zijn bedacht om bevolkingen te stabiliseren. Dat betekent dat ze meer mensen aan een locatie verbonden laten voelen, en aan een langetermijntoezegging op financieel gebied, zodat het moeilijker wordt om belasting te ontduiken. Als regeringen echt wilden dat families hun eigen woningen in eigendom hadden, zouden ze er eenvoudigweg mee stoppen om ze elk jaar pacht te laten betalen.

Prijsbeheersing

Regeringen passen soms prijsbeheersing toe. Ze schrijven wettelijk voor tegen welk tarief je je werk moet verkopen. Ze schrijven onder de bedreiging van gevangenisstraf of de dood voor hoeveel je arbeid moet opleveren.

In kartels die door de regering worden gereguleerd, zoals de gezondheidszorg, doen regeringen alsof ze kosten reduceren door directe tariefverplichtingen in te stellen of indirect door diensten in te kopen uit naam van de burgers.

Beide methodes zorgen ervoor dat ze de macht in handen krijgen, onder het mom van het beschermen van de armen tegen de hebzuchtige ondernemingen en kapitalisten.

Door mensen te laten werken tegen kunstmatige lonen, vernietigen ze de concurrentie van de vrije markt. Als vrijheid vernietigd wordt, kunnen alleen de machtigen overleven. Kartels zijn daarom versmolten met regeringen. Machtige bedrijven zien hun zwakkere concurrenten failliet gaan. De regering zorgt ervoor dat het belemmerend duur wordt om de markt te betreden, door het opleggen van tarieven en vergunningseisen. Bedrijven kunnen dan profiteren van tarieven die door de regering zijn opgelegd, zonder concurrentie te hebben. Regeringen kunnen profiteren van de prijsbeheersing, en krijgen dus gegarandeerde belastingen. De bedoeling van prijsbeheersing is niet om de prijzen laag te houden, maar om ze hoog te houden.

Grote bedrijven vinden overheidsbesluiten fijn. Wettelijke voorschriften zorgen ervoor dat alleen de reeds lang gevestigde en zeer goed gefinancierde bedrijven met elkaar kunnen concurreren. Mensen die hun vaardigheden, producten of expertise willen verhandelen worden belast met de onmogelijke eisen van de regering. Daarom zijn grote bedrijven een verlengstuk van de dwang van de regering. Verplichtingen die bedrijven worden opgelegd, en waarvan aan mensen geleerd wordt dat ze ze moeten steunen, zijn eigenlijk goed voor grote bedrijven. In plaats van hen te belemmeren, vernietigt deze regulering jouw vrijheid.

Protectionisme

Protectionisme leert ons dat mensen binnen een land of grens anderen zouden moeten uitsluiten van handel, onder dwang van de wet. Dit zijn beperkingen op het kopen en verkopen van producten en diensten, en beperkingen op het aannemen van mensen.

Waarom zouden inwoners van de ene staat minder recht hebben op loon of een baan als de andere? Protectionisme zit zo simpel in elkaar. Zijn degenen aan de andere kant van jouw grens zulke minderwaardige mensen dat ze niet mogen werken en gedwongen worden om dat niet te doen? Welke moraliteit is er in de leerstelling dat de ene groep mensen meer waard is dan de andere, vanwege hun afkomst of waar ze wonen? Vrijheid gaat over de waarde van mensen.

De ongelijkheid tussen het persoonlijke voordeel van mensen in verschillende landen is groot. In het ene gebied kan een familie honderden keren minder verdienen dan een familie in een ander gebied. Als alle mensen dezelfde waarde hebben, waarom is er dan dwang nodig om de armen te verhinderen om geld te verdienen aan willekeurig welke werkzaamheden zij willen uitvoeren? Als de armen iets willen verkopen aan een machtig land, en het volk dat daar woont wil het kopen omdat het goedkoper is, waarom zou de regering dan het voordeel voor beide groepen mensen willen belemmeren?

Regeringen gebruiken dwang om ervoor te zorgen dat spullen niet binnen hun grenzen worden verkocht tegen een lagere prijs dan waarvoor ze in hun eigen land gemaakt worden. Er wordt ons geleerd dat de reden voor het vernietigen van de vrijheid van mensen is dat ze de industrieën in hun land beschermen. Het is niet moeilijk om de waarheid van het kwaad te zien als regeringen grote percentages van het geld dat bij de handel wordt verdiend afpakken. Hoe hoger de kosten van een product, hoe hoger de belasting die wordt geheven. Bescherming, zoals altijd, is slavernij.

Onderwijs

Regeringen controleren het onderwijs om de nieuwe generatie te indoctrineren en voor zich te kunnen winnen. Het doel van openbaar onderwijs is het stabiliseren van de belastinggrondslag.

Scholing, onderwijs en kennis zijn niet hetzelfde. Het één leidt niet automatisch tot het ander. Mensen krijgen meer kennis als ze waarheden leren. Scholing en onderwijs zijn zinloos als leerlingen geen wijsheid nastreven. En ze zijn net zo zinloos als dat wat geleerd wordt geen wijsheid is.

Om te kunnen leren moeten mensen een honger naar kennis hebben. Dwang en verplichting kunnen dit niet tot stand brengen.

De wet pretendeert niet dat het mensen hun eigenwaarde bijbrengt of leert wat ze kunnen bereiken. De wet wil alleen maar dat je leert het gezag te gehoorzamen.

Niet alleen levert de wet een manier om de verdiensten van sociale en economische gehoorzaamheid aan het gezag aan te leren, maar het vormt ook een bijna volmaakt monopolie en maakt het daarmee alle andere vormen van onderwijs vanuit andere bronnen moeilijk.

Het wordt particuliere scholen en ouders bijna onmogelijk gemaakt om kinderen de lessen te leren die ze nodig hebben: een begrip van hun eigenwaarde en vermogens.

Wanneer mensen begrijpen dat hun geest echt alles kan, dat ze er klaar voor zijn om te leren en op te komen voor hun dromen, dan zijn ze al snel geneigd 'slechte burgers' te zijn.

Ze trekken cultuur en onderdrukkend gezag in twijfel.

Ze verwerpen belasting.

Ze zijn sterker, vredelievender, welvarender en zelfstandiger.

Dit alles is geweldig voor de mensheid, en vernietigt het kwaad.

Het onthullen van de waarheid

Om de waarheid in een idee in te kunnen zien, is het een goed idee om het eens van de andere kant te bekijken.

Socialisme leert ons dat mensen recht hebben op de voordelen van werk, zonder dat ze feitelijk werken. Als je het omkeert, dan leert het socialisme je dat diegenen die werken niet alleen voor zichzelf moeten werken, maar ook voor ieder ander. Zoals bij elke vorm van gezag is er geen keuze, geen manier om hier vanaf te zien. Socialisme onthult dwangarbeid.

Prijsbeheersing leert ons dat mensen recht hebben op het krijgen van producten en diensten tegen een goede prijs. Als je het omkeert, leert prijsbeheersing je dat je moet werken om producten te maken tegen een tarief dat de regering je voorschrijft. Prijsbeheersing onthult dwangarbeid.

Bijstand leert ons dat mensen recht hebben op vervulling van basislevensbehoeften zonder dat ze ervoor hoeven te werken. Als je het omkeert, leert bijstand je dat diegenen die niet willen werken voor hun eigen behoeften, het van jou kunnen afpersen. Bijstand onthult dwangarbeid.

Bureaucratie leert ons dat mensen van anderen zouden moeten verwachten dat ze zich aan strenge regels houden en dat iedereen hier baat bij heeft. Als je het omkeert, leert bureaucratie je dat om ervoor te zorgen dat bureaucratische medewerkers geld blijven houden, iedereen zich in alle mogelijke bochten moet wringen om tarieven en boetes te betalen. Bureaucratie onthult dwangarbeid.

Belasting leert ons dat mensen recht hebben op het krijgen van wegen, bescherming, scholen, en allerhande andere diensten, ook als ze die niet kunnen betalen. Als je het omkeert, leert belasting je dat mensen recht hebben om hun burens te laten betalen voor diensten zonder dat ze hiervoor om toestemming worden gevraagd. Belasting onthult dwangarbeid.

Alle economische controlemaatregelen zijn slavernij.

Hoofdstuk 9 - Het patroon van vrijheid

Het patroon van tirannie herhaalt zichzelf door de hele geschiedenis heen. Het cirkelt rond in elk voorbeeld van het kwaad, groot en klein.

Het patroon van vrijheid, is echter een op zichzelf staande stroom die zich langzaam aan het ontwikkelen en verbeteren is sinds het begin der tijden.

Het kwaad is al net zo lang op de wereld als de mensheid.

De manier waarop het kwaad werkt is zelden veranderd, en dan nog alleen wanneer het ertoe werd gedwongen door de ontwikkeling van de vrijheid. Elke keer dat de vrijheid zich ontwikkelt, is er een idee of denkbeeld van het kwaad opgehouden te bestaan.

Wanneer de culturele controle over mensen wordt verbroken, gaat het patroon van de vrijheid weer een stap vooruit, en wordt cultuur gedwongen om zich aan te passen om de controle over mensen te behouden.

Door te dreigen met dood, mishandeling, verminking en gevangenisstraf, heeft elk koninkrijk op aarde succes gehad. Oorlog heeft de wereldrijken in de geschiedenis gecreëerd, en cultuur heeft ze in stand gehouden. Iedereen die niet wilde buigen voor de wet, werd vermoord.

Deze onwetendheid, van de macht die cultuur heeft, is iets uit het verleden. Moderne technologieën, voortgebracht door een toenemende mate van vrijheid, stellen mensen op de hele wereld in staat om cultuur te zien voor wat het echt is.

Het patroon van de vrijheid laat zien hoe vrijheid zich in het verleden heeft ontwikkeld. Terwijl culturen over de hele wereld ons leren dat de macht van het kwaad sterker wordt, laat het patroon van de vrijheid duidelijk zien dat het kwaad juist zwakker wordt. Het patroon van de vrijheid voorspelt de uiteindelijke mislukking van cultuur, en het einde van het kwaad.

Vooruitgang door de eeuwen heen

Het patroon van de vrijheid volgt het spoor van de vernietiging van denkbeelden en wereldrijken door de eeuwen heen. Het volgt ook het spoor van de vooruitgang van grondbeginselen en technologie.

Het buskruit

Een van de meest bepalende technologieën die de reikwijdte van cultuur het meest ingrijpend heeft veranderd, is het buskruit. Voordat dit beschikbaar werd, konden alleen degenen die sterke legers konden verzamelen effectief hun land en familie verdedigen.

Dit betekende dat mensen sterk overgeleverd waren aan de macht van regeringen en koningen. Toen eenmaal het buskruit beschikbaar kwam, konden zelfs kleine groepen families de grote kastelen van de rijken op de wereld aanvechten.

Het buskruit hervormde de koninkrijken op aarde door mensen in staat te stellen om de gewelddadige controle die de machthebbers over hen hadden aan te vechten.

De drukpers

De drukpers heeft de aard van cultuur op een manier hervormd zoals nooit tevoren ter wereld gebeurd was. Voordat de drukpers uitgevonden werd, kon bijna niemand lezen. Het was simpelweg te duur om een boek te bezitten. Zodra de drukkosten daalden, nam het alfabetisme een enorme vlucht. Informatie werd met een snelheid gestandaardiseerd zoals nog nooit eerder was voorgekomen. Het werd steeds moeilijker voor culturen om hun macht te richten op de onwetendheid van mensen.

Religie werd gedomineerd door de mensen die de heilige geschriften beheersten. Dit gaf hen de macht om de politieke vrijheid en zelfs de levenswijzen van mensen te beïnvloeden. De Bijbel was het eerste boek dat gedrukt werd en het werd al snel breed verspreid. Ondanks dat de rooms-katholieke kerk mensen liet ombrengen omdat zij de Bijbel in hun moedertaal, zoals het Engels, vertaalden, kwam de Bijbel uiteindelijk toch in elke taal die er op aarde wordt gesproken beschikbaar. De theocratische macht in de christelijke wereld versplinterde en mensen kozen ervoor om afwijkende denkbeelden aan te hangen.

De drukpers legde de basis voor alle technologie. Wiskunde en techniek hadden op verschillende momenten en plaatsen in het verleden een sterke basis, maar ze bleven nooit voortbestaan. Oorlog vernietigde de informatie die geleerd was. Na de uitvinding van de drukpers, bleven er zoveel exemplaren van boeken bestaan, dat de menselijke kennis op schrift bewaard bleef, en zich zo snel verspreidde als de honger naar kennis vereiste.

Het grote experiment van de Verenigde Staten

Het grote experiment van de Verenigde Staten was een bewijs aan de wereld. Het durfde cultuur te tarten en uit te proberen wat mensen zouden doen met vrijheid. Terwijl cultuur mensen heel lang had aangeleerd dat ze het niet waard waren om hun eigen leven te bepalen, of daar niet toe in staat waren, leerde de burgeroorlog van de Verenigde Staten mensen dat ze heel goed in staat waren om zonder een koning te leven. Ze leerden door hun acties en bewustzijn dat mensen meer waard zijn dan regeringen.

Dit experiment van vrijheid doorstond zijn eerste proef, toen ze de legers van de Engelse Koning George versloegen. De schok die door de wereld ging was groot genoeg om de binding van cultuur met vorstendommen die de wereld duizenden jaren in zijn greep hield, uiteen te laten vallen.

Internet

Het internet en de moderne kracht van computers hebben voor eens en altijd de culturele onwetendheid vernietigt.

Zoals de drukpers eerder deed, heeft het internet het mogelijk gemaakt om informatie wijd te verspreiden en bijna onverwoestbaar te maken.

Culturele verbindingen zijn gegrond in de beperking van vrijheid van meningsuiting en macht over de geest. Als mensen vrij zijn om te zeggen wat ze denken, dan leren mensen ongekend snel wat wijsheid is.

Om culturen te laten slagen, moeten ze onwetendheid afdwingen en geplande denkwijzen bevorderen. Zo gauw mensen aan wet en regelgeving gaan twijfelen, is het gezag weg.

De culturele verschuiving weg van intellectueel eigendom is een duidelijk teken van het eind van de macht van regeringen. In het verleden werd informatie gezien als iets wat van de mensen was die het hadden ontwikkeld. Dit betekende dat iedereen die probeerde om die informatie te gebruiken, wettelijk gestraft kon worden.

De toekomst brengt een verschuiving in het gedachtegoed dat maar weinigen zullen willen accepteren totdat ze het zien gebeuren.

Intellectueel eigendom is geen principe. Aangezien het moet worden afgedwongen door mensen in hun vrijheid te beperken, is het een idee en bedenksel van de wet.

De verschuiving die de wereld te wachten staat is dat het niet meer mogelijk wordt om wetten te blijven handhaven. De wetgeving zal zich enorm inspannen om het gezag en de belasting te verdedigen, maar zal uiteindelijk verliezen. Dit is de macht van wereldwijde communicatie en informatiebehoud. Bijna elke wet zal onmogelijk te handhaven zijn. De principes van de macht van computers geven mensen de vrijheid die ze nodig hebben om aan de tirannie te ontsnappen.

Geweld neemt de plaats van cultuur in

Als culturen kapotgaan en de gezaghebbers die zij beschermen bedreigd worden, neemt het geweld toe. Geweld is een noodzakelijk onderdeel van macht.

Gewelddadige handhaving is noodzakelijk om opruiing af te weren. Geweld verandert de dynamiek door de prijs van vrijheid met de dood te bestraffen.

Elke keer in de geschiedenis dat het patroon van de vrijheid vooruitging, nam het geweld toe. Dit zal niet anders zijn in de toekomst.

Zo gauw mensen over vrijheid leren en zien wat er in hun eigen leven mogelijk is, zal het kwaad dit de kop indrukken. Gezaghebbers, de autoriteiten, zullen steeds meer geweld toepassen als ze hun grip op de macht verliezen. Dit is het einde van een cultuur. Dit is de betekenis van oorlog.

Als het patroon van de vrijheid zijn laatste niveau bereikt, zullen de meest onderdrukte culturen op aarde het snelst hun aanhangers verliezen, en deze culturen zullen de meest gewelddadige strafcampagnes opzetten.

Een voorbeeld van dit soort geweld zijn terroristische aanslagen. Terroristische aanslagen in onze moderne tijd zijn niet anders dan die in het verleden. Onderdrukte volkeren willen niet onderdrukt worden. Als ze over vrijheid horen, streven ze dit in hun eigen levens na.

Kwaadgezinde culturen demoniseren altijd de vrijheid. Ze leren dat vrijheid corrupt en gevaarlijk is. Zulke aanslagen hebben helemaal niets te maken met de mensen die aangevallen worden. Het gaat er om dat onderdrukte volken in de greep worden gehouden van de culturele slavernij.

Het geweld van culturen die op hun einde lopen kunnen miljoenen levens kapotmaken, maar het duurt nooit lang. Het tijdperk van de oorlogen op aarde is voorbij. Het snelle tempo waarmee naties geschapen en kapot gemaakt worden is het bewijs dat het patroon van de vrijheid steeds sneller gaat. Nieuwe culturele wendingen die door kwaadwillende mensen worden uitgedacht, worden ontdekt en de kop ingedrukt.

Technologie en bevolking

Een van de principes uit het verleden is dat vrijheid exponentieel toeneemt als de bevolking groeit. Bevolkingsgroei bedreigt de tirannie. Alle grote tirannen in het verleden hebben gezocht naar een manier om groei te beperken.

Geboortes zorgen voor een ontwikkeling van de menselijke ervaring en leren mensen over hun mogelijkheden, en geven hoop en vertrouwen. Deze vrijheid is niet bevorderlijk voor slavernij. Hoe meer mensen er in een cultuur leven, hoe meer afwijkende meningen je zult vinden. Het is bijna onmogelijk om grote groepen mensen met primitieve culturen onder controle te houden. Een van de tekenen van de voltooiing van het patroon van de vrijheid is de verbazingwekkend grote wereldbevolking.

Technologie bedreigt het kwaad op elke manier. Het gebruik ervan, de uitvoering en voorstellingsvermogen zijn volkomen tegengesteld aan het kwaad.

Technologie wordt voortgebracht uit vrijheid. Vrijheid geeft wijsheid aan mensen die geleerde principes omzetten in praktische oplossingen. Deze zoektocht naar wijsheid leert mensen de waarde die zij in zich hebben. Het leert hen om de grenzen van hun intelligentie en vertrouwen te verleggen.

Dit heeft niet alleen te maken met de macht van gezag, maar het is het einde van het kwaad. Het gebruik van technologie maakt het mogelijk om het gezag te omzeilen. Een sterk voorbeeld hiervan is belastingontduiking.

Regeringen zijn geïstitutionaliseerde afpersers. Als technologie het voor mensen mogelijk maakt om de macht over geld van de regering weg te nemen, wordt belastingheffing onmogelijk gemaakt.

Geavanceerde versleuteling en anonieme peer-to-peernetwerk technologie maakt dit daadwerkelijk mogelijk. De beperkingen van wettelijke betaalmiddelen en regelgeving bij economische uitwisseling spelen een telkens kleinere rol.

De technologische toekomst geeft ons de mogelijkheid om geld ontraceerbaar te maken zodat het onmogelijk is voor een externe partij om er belasting over te laten heffen. Deze transitie wordt gekenmerkt door geweld, omdat regeringen proberen om hun afschrikwekkende afpersingspraktijken te redden.

Het gemak en het succes van technologie laat de wereld zien wat de voordelen van vrijheid zijn. Het is volkomen onmogelijk om het prachtige menselijke leven te verbergen voor mensen die slaaf zijn van een cultuur.

Principes en producten lekken uit naar elke cultuur ter wereld. De heersers van weleer zijn gevallen. Het communisme is verzwakt. De theocratie sterft uit. Democratieën zijn failliet. Geweld zal tekenend zijn voor deze transitie, maar de vrijheid zal zegevieren.

Het Amerikaanse ideaal

Het Amerikaanse ideaal (The American Dream) was voor een land waar mensen bevrijd zouden zijn uit de bemoeienis van een regering. Het was een droom vrij te zijn om geluk en vreugde na te streven.

Vandaag de dag leert cultuur ons dat het Amerikaanse ideaal een specifiek en duidelijk gedefinieerd perspectief is van het ideale leven, en dat de reden dat de Verenigde Staten van Amerika zo geweldig zijn, is dat het de mogelijkheden biedt om dat leven voor jou waar te maken.

Cultuur verdraait al het goede.

Het Amerikaanse ideaal is geen Amerikaans ideaal. Het Grote Amerikaanse experiment gaf de mensen in Amerika een aanzienlijke vrijheid: meer dan er ooit eerder ergens op aarde was geweest. Dit experiment en dit ideaal zijn niet alleen voor Amerikanen.

De Verenigde Staten van Amerika moet niet gezien worden als een natie. Het is geen bevoorrechte groep. Er is geen magie, geen culturele superioriteit in het rood-wit-blauw van de Amerikaanse vlag. Het grote Amerikaanse experiment moet alleen gerespecteerd worden omdat het de mensen geleerd heeft dat ze meer waard zijn dan de wet.

De regering van de Verenigde Staten van Amerika lijkt tegenwoordig veel op zowel een democratie als op een welvaartsstaat. De regering is failliet en wordt hevig afgedwongen door legers van wetten en wetshandhavers.

Cultuur wil je doen geloven dat dit een blijvend resultaat is. Maar dat is het niet.

De Amerikaanse onafhankelijkheidsverklaring, de 'Bill of Rights' (de grondwet) en de daadwerkelijke opstand tegen de koning, lieten de volkeren ter wereld zien dat een regering geen natuurlijk gezag over hen had.

Deze dingen vertelden iedereen ter wereld dat ze de regering en het gezag niets verschuldigd waren.

Het liet mensen zien dat het gezag hen nooit mag vertellen wat ze mogen zeggen, hoe ze eerbied moeten tonen, wat ze kunnen afdrucken en waar ze samen mogen komen.

Het leerde mensen dat de wetshandhaving een gevaarlijk beest is, en dat ze zich hier tegen moeten kunnen verdedigen.

Het leerde mensen dat regeringen en gezag ingeperkt kunnen worden. Het leerde mensen dat ze meer waard zijn dan de wet.

Deze enorme stap die genomen is in het patroon van de vrijheid heeft niets te maken met democratie of regering.

De macht en schoonheid van deze stap was de anti-cultuur die geschapen werd door opstandige mensen. Ze vielen elke vorm van gezag aan door mensen te leren wat ze waard zijn.

Dit experiment bleek succesvol te zijn - vrijheid voor de mens leidt niet tot chaos. Amerika is niet perfect, en het zal niet het eind van de vrijheid zijn. De honger naar vrijheid die de mensheid heeft, zal de tirannieën der aarde niet lang meer dulden.

Mensen zullen leren dat ze het waard zijn over hun eigen levens te beslissen. Het patroon van de tirannie zal worden doorbroken.

Het Amerikaanse ideaal is geen Amerikaans ideaal; het is een menselijk ideaal. Het was een enorme ladder die beklommen werd over de ruggen van helden naar de vrijheid van de mens. Het zal niet de laatste zijn.

Concurrentie voor vrijheid

Zo gauw mensen verder kunnen kijken dan de tirannie in hun eigen leven naar afwijkende culturen op aarde, zullen ze een concurrentie voor vrijheid zien. De verleiding van vrijheid zal duidelijk worden gemaakt door technologie, succes en vrede van vrijere volken.

Ze zullen zich afvragen waarom het goed is om bepaalde wetten te gehoorzamen. Ze zullen inzien dat de dingen die van hen verlangd worden niet natuurlijk zijn, maar dat ze de tirannie zijn.

Elke keer dat de leugens van cultuur ontmaskerd en begrepen worden, komt het patroon van de vrijheid een stap verder. Ondanks dat culturen gemaakt zijn om de geesten van de mensen in een stevige greep te houden, zodat ze de tirannie die over hen heerst niet zien, kunnen deze banden bijna direct verbroken worden zo gauw vrijheid wordt aangetoond.

Als het geweld van uitstervende culturen vermindert en de vrijheid tevoorschijn komt op elke donkere plek op aarde, dan zullen de mensen op de wereld een concurrentiestrijd aangaan voor vrijheid.

Als er bewegingsvrijheid is en vrijheid om bevoegdheden te kiezen, dan zullen mensen naar vrijere samenlevingen verhuizen, niet naar strengere. Bovendien zullen kwade elementen zich in de richting van de strengere samenlevingen bewegen, omdat het makkelijker is om daar macht over uit te oefenen. Dit is het laatste hoofdstuk van het kwaad.

Technologie, communicatie en wijsheid bevrijden de mens om het gezag uit de weg te gaan en dit zal op een steeds effectievere manier gaan gebeuren.

Dit is de voltooiing van het patroon van de vrijheid. Dit is waar het kwaad eindigt.

Hoofdstuk 10 - Het einde van het kwaad

Het uitdrukkingsvermogen, je bekwaamheid en je succes om te communiceren is een intelligentieprincipe. Jezelf kunnen uiten is de hoogste vorm van communicatie tussen wezens met de grootste intelligentie.

De passie en gevoelens die mensen in hun woorden kunnen leggen, kunnen levens veranderen en werelden transformeren.

De kleine minderheid die het gelukt is om een glimp op te vangen van de kracht die het uitdrukkingsvermogen heeft, zorgt voor krankzinnige vernietiging of juist voor geweldige vrijheid.

Elke grootse en afschuwelijke cultuur die er op aarde is geweest, is door het principe van het uitdrukkingsvermogen tot stand gekomen. Elke opstand en revolutie die culturen en wereldrijken omver heeft geworpen, kwam tot stand door de kracht van het uitdrukkingsvermogen.

Mensen die het principe van het uitdrukkingsvermogen hebben begrepen, hebben onze wereld onherroepelijk veranderd.

Het principe van het uitdrukkingsvermogen is te vinden in elk onderdeel van de menselijke communicatie.

Geschriften en boeken zijn beperktere vormen van het menselijke uitdrukkingsvermogen. Elke overdracht van woorden heeft de kracht om levens te veranderen. Als het uitdrukkingsvermogen door de passie voor het leven wordt vergezeld, heeft het de kracht om werelden te bevrijden.

Het principe van het uitdrukkingsvermogen verklaart waarom vrijheid exponentieel toeneemt als de bevolking toeneemt. Als de bevolking toeneemt is het moeilijker voor cultuur om de macht te houden over wat mensen zeggen. Hoe meer mensen met elkaar communiceren, hoe sneller ze hun eigen waarde leren kennen.

De bevolkingstoename zorgt voor een toename van vrijheid op de wereld door de kracht van het uitdrukkingsvermogen.

Wanneer mensen niet aan banden worden gelegd door cultuur, en als ze niet geloven dat de leugen waar is dat ze machteloos zijn, kunnen ze alles veranderen. Om de wereld te veranderen moet je op je eigen talenten vertrouwen. Je moet je mond open doen en spreken.

Het principe van het uitdrukkingsvermogen is de passie om te overtuigen, de passie om te onderwijzen, en de passie om vertrouwen te kweken. Het zal je sterker maken, en mocht je ervoor kiezen om het te gebruiken, dan zal het levens veranderen.

De toekomst

De dromen die miljarden mensen in hun hart dragen, zijn de laatste millennia sterker geworden. Eeuwen van vernietiging aangericht door de tirannie zullen niet onbeantwoord blijven. De kinderen van deze wereld hebben recht op bevrijding van de slavernij, hetgeen alleen bewerkstelligd kan worden door de complete uitroeiing van het kwaad op aarde.

Elke droom waarin hongerige mensen gevoed worden, de naakten kleding krijgen en de armen geholpen worden, wordt hierbij bewaarheid. Mensen kunnen voldoen aan elke behoefte en verlangen van onze wereld door de principes die we om ons heen leren, te gebruiken.

Als de belemmeringen van het kwaad uit de levens van mensen worden weggehaald, zullen technologie en voorspoed op exponentiële schaal vooruitgang boeken.

Met slechts een beperkte mate van vrijheid op een klein deel van de wereld, zijn mensen erin geslaagd om tal van ziektes te genezen en hebben ze methodes ontdekt om miljarden mensen van voedsel te voorzien. Alle gemakken van de moderne tijd zijn mogelijk gemaakt door mensen die er vertrouwen in hadden om te slagen.

Denk je nu eens in wat voor wonderen we kunnen verrichten als dit kleine deel van de mensheid volledig vrij wordt, en dat dit bereikt wordt voor iedereen op aarde.

Dat is de oneindige waarde van de mensheid.

Jij bent de sleutel.

De vooruitgang van vrijheid in onze wereld wordt bevorderd door cultuur en het gezag aan te vechten. We hebben de technologie en het bewijs van de kracht van het uitdrukkingsvermogen in onze handen. Om het kwaad aan te vechten hoeven we alleen nog maar onze mond open te doen en alle mensen ter wereld te vertellen dat de droom van vrijheid werkelijkheid is.

Jij zult de mensen op aarde leren wat ze waard zijn. Jij zult de grootste revolutie in de geschiedenis van de mensheid laten plaatsvinden. Om het gezag van het kwaad aan te vechten, moet je zijn werktuigen van geweld en cultuur ontmantelen.

Een cultuur ontmantelen is heel eenvoudig. Je hoeft je alleen maar de beperking van de vrijheid van meningsuiting te negeren. Als je zegt wat je denkt en weigert om aanstoot te nemen aan anderen die dat ook doen, kunnen culturen niet overleven. Van vrijheid valt niets te vrezen.

Geweld is het werktuig dat het kwaad gebruikt in eerste en laatste instantie. De paar mensen die het zullen gebruiken om anderen te onderwerpen zullen moeten worden geneutraliseerd.

Een volmaakte revolutie

De prijs die je voor vrijheid betaalt is bloed. Dit is een onveranderlijke waarheid. De reden is dat het het kwaad niet uitmaakt of je levend of dood bent. Het kwaad zal nergens voor stoppen om ervoor te zorgen dat het jou beheerst.

De volmaakte revolutie is een revolutie waarbij de prijs van alle bloedvergieten voor de vrijheid betaald wordt door de tirannen; en dat er geen bloed vergoten wordt door de onschuldigen.

Er zijn slechts drie soorten handelingen die een mens kan uitvoeren; het uitoefenen van vrijheid, het verdedigen ervan en het vernietigen ervan.

Cultuur leert dat het vernietigen van de vrijheid goed is, door ons concepten te leren als wet- en regelgeving. Tegelijkertijd leert het ons de immoraliteit van het verdedigen van de vrijheid door concepten als politiegezag. Cultuur mag niet blijven bestaan.

Zo lang als er gewelddadige mensen op aarde rondlopen, zullen ze manieren proberen te vinden om culturen te scheppen onder de bedreiging van de dood. De verdediging van de vrijheid is altijd gerechtvaardigd en geen enkele tiran mag ontzien worden.

Er is geen gepaste rol voor tirannie in het leven van mensen. Zo gauw je zwicht voor de macht van dwang omwille van het leven, heb je je leven verloren, omdat het dan toebehoort aan diegene die de macht over je heeft.

Het leven is vrijheid. Zonder vrijheid geef je je leven over aan een ander. Vrijheid moet altijd tegen elke prijs verdedigd worden.

Beslis over je eigen leven, want dat is de aard van een individu. Jij alleen hebt de macht over je handelingen en je gedachten. Dat is goed, juist en rechtmatig. Jij hebt de verantwoordelijkheid om altijd je vrijheid te verdedigen.

Als je dit niet doet, word je kapot gemaakt. Het overgeven van je vrijheid aan een ander is een onbetwistbare uitnodiging aan de tirannie.

Zelfbeschikking is het einde van alle kwaad. Als elke persoon op aarde zichzelf en degenen die hij of zij lief heeft verdedigt. Als het kwaad geen been aan de grond krijgt omdat alle mensen er voor uitkijken, en ze inzien dat het kwaad hun eigenwaarde wil vernietigen. Dan is het compleet tegenovergestelde bereikt van het volmaakte kwaad, waarin iedereen een slaaf is en meester over slaven.

Perfekte vrijheid is het leven, en daarin zijn geen slaven of overheersers.

Perfekte vrijheid is het leven.

De Aarde

De culturen op aarde leren je te accepteren, je over te geven en te gehoorzamen.

Het einde van het kwaad kan je vinden door te weigeren om deze onderwerping van de geest toe te staan.

Om te zorgen dat het eind van het kwaad wordt bereikt, moet aan alle mensen geleerd worden dat ze niemand gehoorzaamheid verschuldigd zijn. Er moet hen geleerd worden dat de wensen en dromen in hun hart goed en juist zijn. Er moet hen geleerd worden dat elk beetje geluk dat ze nastreven, mogelijk is voor henzelf en voor degenen die ze liefhebben. Dit is de anti-cultuur; het bevrijden van de menselijke geest.

Culturen worden in eerste instantie gevormd door de beperking van de vrijheid van meningsuiting. Meningsuiting als reden van veroordeling komt overal voor in de sterkste culturen. Het einde van het kwaad zal de verdediging van de vrijheid van meningsuiting in elk huis, en in elk contact mogelijk maken.

Cultuur leert dat vrijheid van meningsuiting leidt tot beledigen. In plaats daarvan moet je inzien dat de vrijheid van meningsuiting de mens inzichten geeft. Negeer de culturele interpretaties en zie de bedoeling en het gevoel van diegenen die tegen je praten. En praat terug. De controle over de vrijheid van meningsuiting wordt gebroken door de kracht van je uitdrukkingsvermogen.

Aan het einde van het kwaad kunnen mensen geen dwang en geweld verdragen. De vergissingen uit het verleden kun je terugzien in waar mensen toestonden een cultuur te vormen. Elke keer was het duidelijk dat de vorming van die cultuur de vrijheid zou vernietigen.

Aan het einde van het kwaad wordt tirannie niet meer geduld.

Je ben geen enkele natie of wet trouw verschuldigd. Je bent een oneindig waardevol persoon, en volledig bekwaam om aan de slavernij van het kwaad te ontsnappen. Als je je gedwongen voelt om niets te zeggen, zeg dan toch iets. Als je onderdrukt wordt door de wet, wees het dan te slim af. Als geweld je bedreigt, druk het dan de kop in.

Onthoud de lessen die technologie ons leert. Technologie is het resultaat van vrijheid.

Technologie stelt de mensheid in staat om dingen te doen om het gezag te benadelen.

Slechts een voorbeeld hiervan is het onttrekken van de economie aan de zeggenschap van staten. Regulering verstikt economische activiteiten door het voor nieuwkomers onbetaalbaar, omslachtig en complex te maken om producten en diensten te verkopen.

Het antwoord is technologie.

Internetactiviteiten zoals online advertenties voor diensten zullen worden samengevoegd met productveilingen op een open en universeel platform. We zijn al op de hoogte hoe technologie de verkoopprijs kan laten dalen, en hoe dit het makkelijker kan maken voor iedereen om iets te kunnen verkopen.

De lessen om afpersing en macht te ontwijken hebben we ook al geleerd. Wereldwijde peer-to-peernetwerken zorgen ervoor dat de autoriteiten, de gezaghebbers, geen server uit kunnen zetten om economische activiteiten te ontmantelen. Deze spreiding van economische doelen zal het onmogelijk maken voor regeringen om belasting en macht af te dwingen.

Het anonimiseren van peer-to-peer-knooppunten door krachtige versleutelde technologie te gebruiken, zal het extreem moeilijk maken voor het gezag om mensen met excessief geweld te dwingen te gehoorzamen. Steganografie, het verbergen van informatie in onschuldige objecten, binnen vastgestelde protocollen zoals 'http' zullen het onmogelijk maken om specifieke communicatie onklaar te maken zonder alle communicatie uit te schakelen.

Het samenvoegen van openbare veilingen en marktplaatsen met anonieme steganografische peer-to-peernetwerken zal voor altijd de economische macht uit handen van de uitbuitende gezaghebbers nemen. Met zulk soort technologieën kunnen mensen alles wat ze willen kopen en verkopen zonder de tussenkomst van regeringen en maffia's.

Daarnaast zal het voor regeringen niet meer mogelijk zijn om het belastingstelsel te handhaven, aangezien iedereen op aarde dan zijn eigen economische belangen rechtstreeks behartigt, in plaats van een kleinere hoeveelheid ondernemingen waaraan door de regeringen de voorkeur wordt gegeven. De bevolking en technologie drukken het kwaad de kop in.

Welke andere middelen kunnen er bedacht worden om mensen te bevrijden uit de tirannie van het communisme, terrorisme, socialisme, de democratie, geweld en cultuur?

Het voorstellingsvermogen en de inventiviteit van de menselijke geest is onbegrensd. Als technologie en innovatie de autoritaire macht neerslaan, zal de vrijheid die loskomt astronomische vooruitgang boeken.

Een greintje vrijheid kan een beetje technologie opleveren. Twee kleine beetjes leveren wellicht tien beetjes. Eén vrij persoon kan een innovatief idee opleveren; twee vrije mensen misschien wel honderd. De totale vrijheid van alle mensen geeft niets minder dan een oneindige hoeveelheid mogelijkheden.

De schaal waarop de menselijke vooruitgang versnelt, is de laatste millennia in de geschiedenis bescheiden geweest qua vrijheid en technologie. De laatste paar honderd jaar echter, is de technologische vooruitgang geëxplodeerd. Hoe meer vrijheid er bereikt wordt, hoe sneller de menselijke kennis exponentieel toeneemt.

Jij bent oneindig veel waard

In vrijheid is alles mogelijk. Technologie, gezondheid, rijkdom en kennis zijn allemaal aspecten van kracht. Ze verbeteren allemaal het leven van mensen. De resultaten van vrijheid zijn allemaal goed; ze zorgen voor vrede, welvaart en geluk.

Je leeft in de naoorlogse periode en de enige stap die nog genomen moet worden in het patroon van de vrijheid is het beantwoorden van de vraag die mensen op de hele aarde in hun greep houdt.

De leugens van de laatste duizenden jaren hebben de onstilbare honger naar vrijheid die in de harten van iedereen op aarde leeft niet gestild. Ze zijn bereid en er klaar voor om de vrijheid te pakken waar ze recht op hebben. Ze hoeven alleen nog maar te horen dat vrijheid mogelijk is, en dat vrijheid echt bestaat.

Jij bent de sleutel. Om de mensen op aarde te leren over de waarde die zij hebben, hoef je alleen maar te gaan praten, en ze te vertellen dat ze al het goede kunnen krijgen wat ze willen. Je hoeft ze alleen maar te vertellen dat het geluk en de glans van vrijheid echt is, en dat het hen toebehoort.

De oorlog is al gewonnen. Het kwaad is al ernstig verzwakt.

Iedereen op aarde is er klaar voor om op te staan en de ketenen waaraan zij gebonden zijn tot stof te doen vergaan. Deze wereld zal vrij zijn. Als je je eigenwaarde kan zien, sta dan op.

Je wordt geroepen om vrij te zijn.

Bijlage A - Verklarende woordenlijst van de Cultuur van het Kwaad

	DE BETEKENIS VOLGENS CULTUUR	DE WARE BETEKENIS
Anarchie	Chaos, rotzooi en geweld door onbeheersbare mensen	Anarchie bestaat niet, er is alleen tirannie
Arrogantie	Dwaas geloof dat je veel waard bent	Beginnen te begrijpen dat je oneindig veel waard bent
Belasting	Edelmoedige donaties van vrije mensen ten behoeve van het openbaar belang	Afpersing op straffe van de dood
Corruptie	Rechtsmisbruik	De wet
Cultuur	Natuurlijke stroming van menselijk gedrag	De entiteit die het gezag afdwingt
Dat is menselijk	Er zit een grens aan wat een mens kan en aan zijn vermogen om wijsheid te vergaren.	Een onzinnige bewering, de mens is oneindig veel waard
Democratie	Vrijheid	Het volmaakte kwaad
Einde van de Wereld	Verschrikking, ziekte, dood en ellende	Het einde van het kwaad, het begin van vrede en voorspoed voor iedereen
Geloof	Vertrouwen in een idee	Moed om principes uit te testen
Hebzucht	Liefde voor geld	Diefstal van geld
Het Kwaad	Duisternis en angst	De vernietiging van vrijheid
Kracht	Macht over anderen	Vrijheid
Krankzinnigheid	Onvermogen om de werkelijkheid te beseffen	Blinde gehoorzaamheid
Leven	Werkende biologische machine	Volmaakte vrijheid
Loyaliteit	De nobiliteit van het gehoorzamen aan gezag	Verdraaiing van liefde, waarvan de ware betekenis gehoorzaamheid is

Misdaad	Gewelddadige vernietiging	Ongehoorzaamheid aan het gezag
Moed	De voortreffelijkheid van het gehoorzamen van het gezag	Dienstbaarheid tot de dood
Monopolie	Gevaarlijke centralisatie van macht door hebzuchtige ondernemingen	Regering
Moord	Het misdrijf waarbij een person een ander doodt, behalve wanneer dit door de politie gedaan wordt.	Een mens doden; het kwaad met betrekking tot de vernietiging van vrijheid, gerechtvaardigd in de verdediging van de vrijheid
Natie	“Wij”	Een groep mensen met wapens die je zullen doden als je hen niet gehoorzaamt.
Nobelheid / Edelmoedigheid	Het beste sociaal wenselijke gedrag wat iemand kan vertonen vanuit cultuur bekeken.	De leerstelling dat de een meer waard is dan de ander
Onderneming	Tegenhanger van een werknemer, een eenheid van hebzucht, die de regering nodig heeft om toezicht over te houden	Een mandaat gecreëerd door de regering bedoeld om economieën te beheersen
Politie	Agenten van het goede, vreedestichters	Wetshandhavers, en daarom verantwoordelijk voor afpersing, moord, wandaden, oorlog, slavernij en genocide door de geschiedenis heen.
Racisme	Het kwade; haat gebaseerd op ras	Een betekenisloos excuus om macht uit te oefenen over anderen, gebruikt door regeringen en schurken
Regering	Noodzakelijk instituut om de vrede onder de mensen te bewaren	Geïstitutionaliseerde afpersing
Slavernij	Fulltime werk zonder betaald te worden en zonder de mogelijkheid om ontslag te nemen	Al het kwade

Staat	Jouw god op aarde, die jou rechtmatig kan bevelen om te gehoorzamen	Een idee dat door het kwaad bedacht is om het gezag van een individu over zichzelf te vervangen, waarbij de liefde voor familie verdraaid wordt.
Terrorisme	Religieus fanatisme	Kwade mensen die proberen om een concurrerende regering op te zetten
Veiligheid	Stabiliteit tot stand gekomen door de wet	Vrede en welvaart tot stand gekomen door vrijheid
Verraad	Ontrouw aan je staat	Dit bestaat niet
Vrijheid	Een reeks van bepaalde afgebakende rechten	De oneindige waarde van de mens
Wet	Rechtmatig gezag	Een wapen van het kwaad, een kunstmatige rechtmatigheid
Zelfzuchtig	Dwaas geloof dat je net zoveel waard bent als de mensen om je heen	Begrijpen dat de keuzes die voor jou gemaakt worden, alleen door jou gemaakt mogen worden

Dit boek leert je slechts één les:
Je bent oneindig veel waard.

